

Šentjurske NOVICE

KNJIŽNICA ŠENTJUR

Šentjur
do 0
ŠENTJURSKE novice
1998

352(497.4 Šentjur)

0052305,3

COBISS

24. marec 1998

letnik: V št.: 3 cena: 150 SIT

Banka tudi na Planini

**JANŠA V ŠENTJURJU
POLITIKA SE SPLAČA - POPRAVKI
POD DROBNOGLEDOM OPOZICIJE
ŽUPAN HOČE VELIKO OBČINO
MAŠKARE, ŠPORTNIK LETA-
FOTOREPORTAŽE**

**PROTECT
SERVIS**

GAMIZ

Leona Dobrotinška 87, 3250 ŠENTJUR

Goberšek Milon, Šentjur (063) 743 416, Šmarje (063) 821 918

- obnova gum - prodaja in odkup
gum - vulkanizerstvo -
avtopralnica - avtooptika - bistro

BOHORČ

Šentjur
TEL.: 743-095

Se priporočamo!

**Pizzeria
ČRNI BARON**

tržnica Šentjur

Vsak dan od 11.-20. ure in ob
nedeljah ter praznikih od 17.-20. ure

DOSTAVA PIZZA NA DOM

TEL.: 743-445

poština plačana pri pošti Šentjur

**OKROGLE
Zaokroženo
POPZDOL
CENE**

C & C OMV - ISTRABENZ
Podjetje za trgovino in marketing d.o.o., Šentjur Pod prijazno streho

energijski napitek RED BULL (250 ml)	250 SIT	keksi Jaffa orange (125 g)	200 SIT
pomarančni sok Planner (2l)	300 SIT	čips Pata neutro (300 g)	300 SIT
mlečna čokolada Alpia (100 g)	80 SIT	Alpsko mleko (1 l)	130 SIT

**ELEKTROINSTALACIJE
IN TRGOVINA**

- izvedba elektroinstalacij in strelodvodov
- trgovina z elektro materialom
- projektiranje, nadzor in meritve

ANTON SELIČ s.p., Tel.: 743 316, 0609 611 603

ElektroBUM TRŽNICA
Trgovina z elektro materialom ŠENTJUR

AKCIJA MESECA

VSA STIKALA LEGRAND
10 % GOTOVINSKEGA
POPUSTA

AVTOMATSKE VAROVALKE
že od 540,00 SIT

VARČNA ŽARNICA PHILIPS že od 1.420 SIT dalje
SVETILKA PRAHOTESTNA 1 x 18W, 2 x 18W, 2 x 36W, 1 x 58W, 2 x 58W že od 3.290 SIT
VELIKA IZBIRA SENZORJEV, SVETILK, AKUSTIKE IN INSTALACIJSKEGA MATERIALA

ELBA TRGOVINA STORITVE

Ljubljanska 26,
3230 ŠENTJUR

Tel./fax:

d.o.o. 063/743-151.

AKCIJA

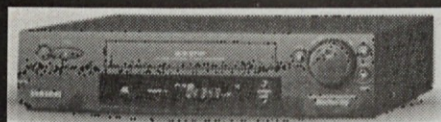
**ob razširitvi in
obnovitvi lokala**

* daljinski telefon PHILIPS	27.984,00 SIT
* PGP vodnik 3x1,5	44,90 SIT
* PPL vodnik 3x0,75	37,70 SIT
* stikalo podomet BELL	že od 211,00 SIT
* vtičnice podomet BELL	279,90 SIT
* Radiator KORADO 22-60/1000	13.490,00 SIT
* Ventil radiatorski 3/8	od 394,00 SIT
* Peč trdo gorivo KOB 30KW	96.048,00 SIT
* sobni termostat digitalni	11.340,00 SIT
* plinska zidna peč DOMINA ogrevanje+voda	119.980,00 SIT
* plafoniere	že od 635,00 SIT
* žarnice 40W, 60W, 75W, 100W	52,90 SIT
* enoročne pipe AQVA	že od 6.950,00 SIT

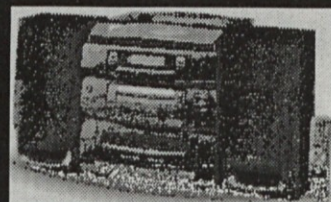
**NAJEM
PLINSKE
CISTERNE
1.000 SIT
MESEČNO!**

Vse cene so s
prometnim davkom!

AKCIJA - 10%

***kolesa*
*akustika***

mali gospodinjski aparati

UGODNI EKOLOŠKI KREDITI

**5%
OBRESTNA
MERA**

ZA PLINSKO - OLJNE NAPELJAVE
IN ZA SONČNE KOLEKTORJE

**5%
OBRESTNA
MERA**

MONTAŽA

- ELEKTRO INSTALACIJE
- OGREVANJE (OLJE, PLIN)
- MERITVE

Maškare, minister, proračun, podgana in še kaj

Zalotil sem se v nenavadno zoprni praznini, ko se mi v preteklem mesecu ni zgodilo ničesar, kar bi me čustveno tako ali drugače vrglo iz tira oziroma me spodbudilo k pisanju "močnega" uvodnika za ŠN. Nič me ne veseli, ne jezi in ne žalosti. Kakšen dolgčas je naenkrat na svetu!

V resnici pa sploh ni tako; objektivni svet živi naprej svoj vsakdan in če natanko pomislim, je bil v preteklem mesecu še bolj živahen kot običajno, in so le mene menda premagali pomladna utrujenost, leta in brezvoljnost. Skozi ves ta mesec je zdrvelo pravzaprav toliko dogodkov, da so se povsem porazgubili v časovni stiski. Najprej maškare: toliko veselja so včasih znale prinesiti. Veliko sem jih videl, a nobena se mi ni usedla v dušo. Pravzaprav sem se celo že skoraj začudeno spraševal, kaj za vruga se grejo ti čudno našemljeni in nori zemljani.

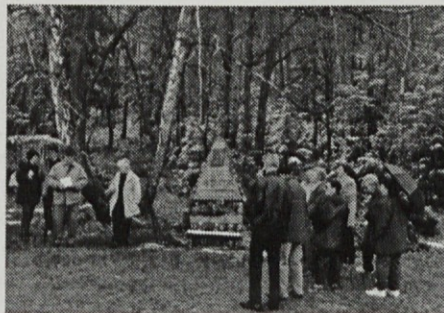
Potem smo imeli razglasitev športnika leta. V bistvu je uspela. V delu, ki je bil odvisen od mene, skorajda popolnoma. Pa me je pričela razjedati misel, zakaj mnogih, ki bi v hotelu Alpos morali pravzaprav sedeti v prvih vrstah, sploh ni bilo na spregled. Lepa priložnost, da sem se zamislil nad svojimi kritikami nekaterih prireditev, ki nastanejo na podobni dobrovoljni osnovi.

Lahko bi se razburjal ob občinskem zaključnem računu in predlogu proračuna za letošnje leto, kajti oba sta narejena po načelu najmanjšega upora. V tej milijardi, ki se razdeljuje, ja tiči vsa občinska politika! Ali pa tudi ne; šablona je stara in četudi se postaviš na glavo, je bistveno ne moreš spremeniti. Zamisli, čeprav zapufanih, takšnih kot so bile tiste iz Grdinovih časov, pa tako ali tako ni več. Spet nobenega razloga za razburjanje.

Kako dolgo še partizanska Resevna?

Čeprav tudi letošnji 18. marec na Resevni ni bil nič drugačen od lanskega ali predlanskega, nič manj svečan in nič manj ali bolj množičen, se vendarle nisem mogel znebiti vtisa, da spomin na resevniško tragedijo pred več kot petdesetimi leti, ko je v enem dnevu takorekoč tik pred osvoboditvijo padlo več partizanov kot vso vojno skupaj, nezadržno blede. Borcev je vse manj, mladine zgodovina ne zanima. Vsako leto se ob spomeniku resevniškima revolucionarnima Romeu in Juliji, Dušanu Lahu in Cvetki Jerinovi, zberejo več ali manj isti obrazi, le, da je vsako leto kakšen strejši obraz manj. G. Rijavec v imenu borcev spregovori nekaj splošnih besed, vsako leto

približno istih, učenke iz "rozaste" OŠ F. Malgaja zapojejo ali zdeklamirajo nekaj pesmic, tistih o rožicah in pomladi, partizanskih več ne znajo, ali pa se jih njihovi mentorji bogaboječe izogibajo, KS da za

"partizanski" golaž in to je vse. No, lani je

Teden dni sem bil na smučanju; hitrost, sneg, gore, bazeni, sauna...Saj je bilo lepo, toda le zakaj je ta mlada generacija, ki je vrvela okrog mene, tako drugačna, tako tuja in daljna? Zame dokončno izglubljena?

Še najbolj me je v živo zadela "umetniška svoboda" celjske skupine Strelnikoff - podgana v Marijinem naročju. Kaj tako odvratnega že dolgo nisem videl. Če bi kaj podobnega ušpilali nadškofu Roderetu, bi še nekako razumel, ker je agresiven in zna biti aroganten, Brezjanska mati božja s podgano v naročju pa je nema in nemočna žrtev hudobije, ki je osvojila mojo naklonjenost. Morda tudi zaradi daljnega spomina na leto ali dve po vojni, ko sem kot šestletni smrkavec spremljal starša na božjo pot na Brezje. Šla sta se zahvalit Mariji za srečno vrnitev iz vojne in pregnanstva. Poleg fijakarja, s katerim smo se peljali potem na Bled, mi je ostala v živem spominu pred Marijo klečeča zamaknjena množica, katere del je bila tudi moja otroška duša. Kot da so fantje iz skupine Strelnikoff pljunili v ta moj skrivnostno lep otroški spomin. In to brez razloga. No, oni očitno razlog imajo, le jaz ga nimam, da bi jih lahko razumel. Verjetno je tudi to svoboda, le da mi ni všeč.

Franc Kovač

Želimo vam vesele velikonočne praznike!

Uredništvo

slovesnosti dala ton gospa Svetinova s svojim čustvenim diskursom v partizansko in revolucionarno preteklost, letos je predsednik KS in hkrati tudi predsednik šentjurske Združene liste g. Erjavec poskušal nekaj podobnega, le da brez čustev in patetike. Jasno, 18. marca 1945 ga še na svetu ni bilo! Zapomnil sem si pravzaprav le to, da se bo zavzimal, da 18. marec še naprej ostane krajevni praznik mesta Šentjur. Zakaj le, ko pa šentjurskim meščanom in meščankam ne pomeni ničesar?

Čeprav je NOB upravičeno že zdavnaj izgubila svojo idealizirano podobo brezmadežnosti, je vendarle krivično do zgodovine in padlih, da se komajda še zmenimo zanje. Ali pa še to ne.

F.K.

**Naslednja številka
Šentjurskih novic izide
v torek, 28. aprila 1998**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-603-37277.

Janša v Šentjurju

SDS za novi kulturni dom v Šentjurju

Šentjur je brez dvoma izrazita politična provinca, saj se le redko zgodi, da k nam zaide kdo od predsednikov slovenskih političnih strank, zato je bil poldnevni obisk predsednika SDS Janeza Janš

že kar malo presenečenje. V torek, 17. marca popoldne, se je najprej sestel z predsedstvom Občinskega odbora SDS, nato je sodeloval na letni konferenci tega odbora, na koncu pa je imel še javno tribuno na temo "Aktualne dileme slovenske sedanosti". V nasprotju s siceršnjo averzijo šentjurske javnosti do politike, je bil odziv na njegov obisk zelo dober, kar pomeni, da je njegova karizma "narodnega osvoboditelja" še vedno živa.

Na sestanku s Predsedstvom so govorili največ o stanju v občinskem odboru ter pripravah na jesenske lokalne volitve. Janša je bil zadovoljen z dosedanjim delom Odbora, opozoril pa je na možne posledice očitno še vedno prisotne razdvojenosti v

vodstvu OO SDS. Končno so na sestanku tudi razčistili primer s članom predsedstva ing. Bogolinom, ki je "izginil" iz spiska članov SDS. Pokazalo se je, da je šlo za nesporazum, ki pa se je predvsem zaradi inertnosti strankinega vodstva v Ljubljani vlekel skoraj vse leto in je brez prave potrebe povzročil precej hude krvi.

Na letni konferenci je SDS sprejela predlog svojega vodstva, da na jesenskih lokalnih volitvah nastopi samostojno in s svojim županskim kandidatom. Glede koalicijskih povezav po volitvah so pustili odprte vse opcije; povezovali se bodo tako, da bodo najoptimalneje zagotovili realizacijo svojega volivnega programa.

Njihov volivni program je predsednik SDS Franc Kovač povzel takole:

- omogočiti ustanavljanje novih občin tam, kjer jih ljudje hočejo in imajo zanje vsaj minimalne pogoje;
- postaviti takšno občinsko upravo, ki bo zagotavljala večjo učinkovitost in spodbujala zaupanje pri občanih;
- dosledneje uveljaviti načela javnosti in demokracije na vseh ravneh odločanja v občini;
- zagotoviti pravična načela - pravila porabe občinskega proračunskega denarja in izgradnje občinskih cest.
- v Šentjurju zgraditi takšen nov kulturni dom, ki bo omogočal razvoj vseh kulturnih dejavnosti v občini.

Na javni tribuni je Janša povedal, da je potrebno zagotoviti obstoj lastnega kmetijstva tudi v ovirah EU, zavzel se je za takšno pokojninsko reformo, ki ne bo bremenila le generacij, ki sedaj pričenjajo z delom. Glede morebitnega sodelovanja SDS v vladni koaliciji pa je zagotovil, da bo SDS šla le v takšne koalicije, kjer bo lahko tudi vplivala na družbeni razvoj oziroma ne bo le figov list za prikrivanje nekaterih interesov.

F.P.

Na obisku je bil minister Rop

Obisk ministra za delo, družino in socialne zadeve mag. Toneta Ropa v šentjurski občini, ki se je zgodil v petek, 27. februarja, je bil očitno pretežno interne narave, saj je večji del obiska potekal brez navzočnosti javnosti. Na hitrico je obiskal Elegant oziroma E šport, si ogledal gradbišče doma upokoencev, nato se je v Ipavčevi hiši pogovarjal z nekaterimi povabljenici iz šentjurskega javnega in gospodarskega življenja, obisk pa je zaključil na javni predstavitvi pokojninske reforme v Alposovi sejni sobi. Šentjurske novice niso bile med povabljenimi, zato iz prve roke ne moremo poročati, kaj je minister pri nas iskal. Verjetno je šlo za razgovore, kako čimprej zaključiti investicijo v dom upoencev.

Njegov obisk sem spremljal le pri obisku gradbišča doma upokoencev, kjer sem

poskušal prisluškovati, kaj ga je zanimalo in kaj so mu razložili. Minister, ki je tudi sicer vedno zgovoren in dobrovoljen, je bil očitno s pokazanim stanjem na gradbišču zelo zadovoljen. "Res je užitek gledati, če se da nekaj konkretnega napraviti", sem ga slišal reči. Motila ga je le velika škarpa pred domom, "Zaradi stroškov, ne zaradi izgleda," je hitro pojasnil. Generalni direktor Vegrada, Bolič, mu je zagotovil, da bodo gradbena dela končana do konca avgusta in da bo v začetku meseca septembra zagotovo tehnični prevzem. To pa je bilo tudi vse, kar sem zabeležil omembe vrednega.

O vsebini obiska sem popvprašal nekatere aktivne udeležence iz domačega ministrovega spremstva.

Direktorica E športa gospa Uljarjevič:

“Šlo je bolj za vljudnostni obisk. Nič konkretnega ni bilo.”

Vodja oddelka za družbene službe E. Peperko:

“Ministra smo skušali pridobiti, da bi država posredno sodelovala pri nakupu Elegantovih strojev, sicer pa smo več govorili o načinih in možnostih zaključka gradnje doma upokoencev. Letos je zanj v

državnem proračunu okrog 150 milijonov SIT, od tega bo šlo za gradbene pogodbene obveznosti eno tretjino, okrog 100 milijonov pa bo ostalo za opremo. Po okvirnih izračunih bomo za opremo rabili 250 milijonov SIT, kar pomeni, da je zelo malo možnosti, da bi dom bil vseljiv že letos na zimo. Poskušali bomo s krediti, verjetno pa bo le potrebno počakati na naslednji državni proračun. Ministra smo

tudi seznanili z našim projektom tako imenovanih varovanih stanovanj v okolici doma in mislim, da je precej možnosti, da bomo v naslednjem letu pričeli tudi s tem projektom. Pričakujemo, da bi kupci teh varovanih stanovanj prispevali le okrog 30% vrednosti, vse drugo pa bi dali država in občina.

F.K.

Predstavitev Bele knjige pokojninskih reform

V petek, 27. februarja, je bil na celodnevem obisku v Šentjurju minister za delo in družino mag. Tone Rop. Seveda je bilo treba ta dogodek do konca izkoristiti in zato sta lokalni odbor LDS - a in sindikat SKEI v Alposu, organizirala predstavitev t. i. Bele knjige, o kateri se zadnje čase lomijo kopja mnogih Slovencev. Minister Rop je svojo predstavitev izvedel v sejni sobi Alposa, pred kakšnimi tridesetimi »slušatelji«, predvsem iz vrst samega organizatorja.

Sam prihod ministra je bil napovedan za 16. uro, a se je vse skupaj začelo dobrih dvajset minut kasneje, za zamudo pa je po Ropovih besedah bil kriv sam župan Malovrh, ki kar ni in ni hotel zaključiti s svojim govorom v Ipavčevi hiši.

Minister je s pomočjo sodelavke dokaj suvereno razložil nov sistem, ki naj bi dolgoročno zagotavljal primeren življenjski standard vsem državljanom in pa sposobnost izvrševanja le tega s strani države: «Reforme je sestavilo 25 izkušenih strokovnjakov, ki so upoštevali vse slovenske posebnosti in jih primerjali s tujimi. Prišli so do zaključkov, da bi obstoječi sistem, ki je sicer boljši za državljanke, v nekaj letih pripeljal do tega, da država niti slučajno ne bi mogla normalno izplačevati vseh pokojnin. Zato je nujno potrebna sprememba. Zavedam se, da so ukrepi sporni in kritizirani, vendar moramo nekaj spremeniti. Največ je kritik na račun zvišanja upokojitvene dobe, vendar je ta v Sloveniji med najnižjimi v Evropi. Naša zadnja beseda vsekakor ni upokojitev pri 65. letih, pripravljene smo se argumentirano pogovarjati o nekolikšnem znižanju, a ostaja dejstvo, da moramo za boljši jutri nekaj spremeniti.»

Po ministrovih predstaviti pa so prišli na svoj račun še drugi prisotni. Najprej je Rop odgovarjal na vnaprej pripravljena vprašanja sindikata v Alposu, kar je opravil bolj ali manj uspešno, glede na to, da je bil predsednik SKEI, gospod Čander videti zadovoljen. Potem pa je bila beseda ponujena še drugim prisotnim. Vlado Arzenšek (sindikat Cevarne), je ministru očital, da pri sestavljanju reforme sindikati niso sodelovali. Rop mu je odgovoril, da je pač vsebino nekdo moral sestaviti, za kar so strokovnjaki verjetno primerni, da pa celoten program še vedno ni bil dan pred vlado in da v bistvu sedaj skušajo skupaj s sindikati najti optimalno rešitev. Zanimivo vprašanje o »delu na črno« je postavil g. Ferlež (obrna zbornica). Minister je priznal, da je to velik problem, ki jim ga ne uspeva celoviteje reševati. Kot se je izrazil, največ obvestil dobijo o ukrajinskih plesalkah, o kakšnih večjih kršiteljih pa ne. Za konec je neimenovani delavec vprašal, zakaj naj bi stari in bolni delali do 65. leta, medtem ko so mladi brezposelni. Rop je povedal, da so brezposelni predvsem neizobraženi in da je v tem največja težava.

Tako kot uvodni je tudi zaključni nagovor imel Jože Artnak, ki je sindikalistom omogočil srečanje z ministrom. Vrata so se se zaprla, večina je zapustila prizorišče, Rop pa je moral ostati na razpolago še svojim šentjurskim strankarskim kolegom. Obljubil je, da se kmalu spet vrne v Šentjur, kjer mu je očitno prav lepo.

L.H.

Žafran je predsednik slivniških socialdemokratov

Šentjurskim socialdemokratom je končno le uspelo ustanoviti krajevni odbor SDS v Slivnici. Po skoraj celoletnih pripravah, vmes je prišlo do nesporazuma s predsednikom KS Slivnica g. Leskovškom, ki je obljubil pomoč pri organizaciji, se je v četrtek, 5. marca, zbralo v prostorih gostilne Lesjak dovolj novih in starih članov, da so postavili svojo krajevno organizacijo. Trenutno KO SDS Slivnica šteje sicer samo 8 članov, vendar pa novo vodstvo ocenjuje, da je v Slivnici precej simpatizerjev in da tudi za nove člane ne bo tako težko. Za svojega predsednika so izbrali Ludvika Žafrana iz Bukovja, podpredsednik pa je Janko Kantužar iz Voduc.

Na ustanovnem zboru sta poleg predsednika Franca Kovača in tajnika Fiderika Leskovška iz šentjurskega občinskega odbora bila prisotna tudi poslanec SDS Franc Jazbec iz Štor in regijski tajnik Janko Novak. Zanimanje za politično organiziranost in zlasti za vzporedno razpravo o usodi Slivniškega jezera sta pokazala tudi predsednik turističnega društva in predsednik sosednje KS Prevorje g. Pajek. Vsi so soglašali, da je organiziranje strankarskega političnega življenja eden izmed pogojev za materialni razvoj slehernega kraja in javnega delovanja.

F.P.

CESTE Z DRUGEGA PLANETA

Namesto avtomobilov bi se morali voziti z goseničarji, džipi, traktorji in vozili za druge planete. Z njimi bi bili sposobni premagovati kraterje, nenadne vdore, jarke, ostre robove in druge izvenzemeljske ovire. Takšne so namreč ceste v naši občini: luknjave kot rešeto, izmučene in razbite.

Pesem "Je bela cesta vglajena", ki so jo včasih peli fantje na vasi, je danes lep spomin. Ne le na dobre stare čase življenja na podeželju, ampak tudi na čase, ko so ceste povezovala ljudi. Danes pa so le te marsikdaj predmet za hudo kri, jezo, nezadovoljstvo in manipuliranje ljudi. Velik del sedanje lokalne politike, če razumemo politiko v starogrškem pomenu "skrb za skupnost", se danes vrti okrog ceste. Te ali one.

Naša občina je s svojimi domačijami posejana, kot bi jo ustvarjala sejnalčeva roka. Taka izgleda za ptice, marsovce in druga nebeška bitja. Realnost pa je krepko drugačna. Raztresena je od drameljskih in ponkovskih gričev preko šentjurske kotline do strmih in plazovitih kozjanskih hribov. Eden elementarnih človekovih problemov povsod je dostop z vozilom v vsakem času in vremenu. Kajti človek je oddaljen toliko, kolikor potrebuje časa, da pride do trgovine, pošte, zdravnika, šole, občine in seveda "bele ceste".

To dobro pozna tudi občinska politika. Občinski svet je na začetku tega mandata prav na pobudo opozicije sprejel program izgradnje cestnega omrežja v občini. Sprejeli smo sistematičen pristop in skušali upoštevati potrebe in druge pomembne kriterije. Tako smo določili tudi deleže finančnih virov in opredelili vlogo občinskega proračuna kot najpomembnejšega financerja lokalne cestne mreže. Sedaj, ko smo na koncu mandata, bi bilo do občanov pošteno narediti bilanco planiranega in realiziranega tudi na tem področju.

1. Za investicijsko vzdrževanje je bilo predvideno 1/2 sredstev iz občinskega proračuna namenjenih za ceste Slivnica - Loka, Škarnice - Dobje, Arclin - Ponikva - Lipoglav, Šentjur - Primož, Pristava - Bovše - Svetelka, Laško - Breze - Šentjur in Planina - Prapretno. To je skupaj okrog 19 km cest. Do tega trenutka je bilo po moji oceni realizirano največ do 5 km cest. Pa še te so ostale nedokončane.

2. Za modernizacijo cestnih osekov Planina - Lesično, Žepina - Jarmovec - Trnovec, podvoz pod železniško progo v Šentjurju, Loko - Dobrino - Cerovec, Črnolico - Stopče - Hotunje, Graščina - Sp. Cerovec, Jezerce - Kalobje - Trno, Luterje - Slatina - Ostrožno, Goričica - Rozalija, Žegar - Presečno je bilo predvidenih 1/4 iz občinskega proračuna za to namenjenih sredstev. Skupaj je to več kot 10

km cest. Do tega trenutka je v realizaciji le kakšna četrtnina celotnega programa.

3. Za tekoče vzdrževanje (zimsko službo in drugo) je bilo namenjenih 1/4 iz proračuna za ceste namenjenih sredstev. Glede na naše zime in luknjičaste ceste se lahko sami prepričate v njihovo vzdrževanje.

Iz gornjega je mogoče mirno trditi, da ne bo realizirana niti polovica predvidenega programa. Bralci si lahko sami ustvarijo sodbo o sposobnosti odgovornih za realizacijo programa. Pri tem se zastavlja nekaj zelo resnih vprašanj. Med njimi je gotovo najpomembnejše, zakaj se program ni realiziral kot je bilo načrtovano, kakšna so bila prizadevanja odgovornih občinskih veljakov za njegovo uresničitev, zakaj niso bili storjeni napor oz. uspešnejša prizadevanja za pridobitev dodatnih sredstev s strani državnih virov. V kolikor je program preobsežen, kot sedaj trdijo odgovorni, zakaj niso na to opozorili že ob sprejemu programa. In če so, zakaj niso ponudili svojega odstopa, ko so videli, da se pred njih postavljajo naloge, ki jim niso kos. In nenazadnje, zakaj se v okviru zagotovljenih sredstev ni realiziral program tako, da bi v tem mandatu prišle v proporcionalnem deležu na vrsto vse planirane ceste.

Vprašanj je veliko, odgovorov pa ni. Nanje bomo tudi zastonj čakali, kajti sedanja občinska oblast se je zaprla vase, občani pa zastonj čakamo na odgovore. Eden od možnih odgovorov je, da je morala občinska oblast zaradi neuspešnega pridobivanja sredstev od države za nekatere državne projekte (obvoznica, šola Hruševac, podvoz, dom upokojencev, idr.) pokrivati najprej te, zmanjkalo pa je sredstev za občinske zadeve, tudi za ceste.

Ne moremo tudi mimo povsem uničenih odsekov nekaterih državnih cest na območju naše občine. Pri tem ne mislim samo na tisto od Črnolice do Gorice pri Slivnici, ampak tudi drugih, kot so Dramlje - Žiže, Planina - Sevnica, Prevorje - Lesično, Jurklošter - Dežno, in ne navsezadnje tudi nadvoz preko železnice v Šentjurju. Nastala je cela vrsta novih akutnih problemov na naših cestah, ki so se pojavili z gradnjo avtoceste, doma upokojencev in tudi zaenkrat še nerešenega dostopa v novo sosesko skozi ulico Pod vrbco. Če vse to seštejemo, potem postaja vse bolj premisleka vreden nasvet, da pričnemo razmišljati o zamenjavi avtomobilov za goseničarje, morda še traktorje, in podobne mrcine, ki se bodo z našimi razritimi cestami vsaj za silo spapadali.

Italijani, ki so že stoletja znani, kot odlični graditelji cest, imajo zanimivo načelo. Pravijo,

da je potrebno vsaj toliko denarja kot ga dajemo za novogradnje, dati tudi za obnovo in vzdrževanje cest. Pri nas je razritost cest dokaz, da občina tega načela ne pozna. Še celo več, naša občina je znana po kamnolomih, iz katerih se gradijo tudi državne avtoceste, naše ceste pa so čedalje bolj uničene. Koncu koncev pri tem sploh ni pomembno ali gre za ceste krajevnih skupnosti, občine ali države, udarne jame so povsod enako boleče. In tudi popravilo avtomobilov. Brez kančka cinizma se mi zastavljajo mnoga vprašanja, ki sem jih že nešteto krat na razne načine povedal v občinskem svetu. Včasih res ne vem, ali se nekateri delajo norce, ali pa so res nesposobni. Ne morem mimo občutka, da so v to vpeti tudi močni osebni interesi, morda celo koristi, katerim se podreja vse ostalo.

Rešitev seveda ni v terenskih vozilih in goseničarjih, ampak v bolj uspešnem vodenju cestne politike. Kaj je potrebno za to storiti, pa občani in volilci dobro vedo. Kmalu bodo imeli to priložnost tudi povedati.

Jožef Artnak

Hotel Alpos prodan

Uradno še sicer ne, toda splošno znano je, da ga je kupil Marjan Žonta, lastnik transportnega podjetja z Ljubecne. Tako prodajalec kot kupec sta še previdno tiho, češ, da pogodba še ni sklenjena, toda, kot vse kaže, tu večjih skrivnosti vendarle ni več. Alpos, ki se je pred leti dokaj smelo zagnal v turizem, precej se je govorilo tudi o njegovih velikih načrtih na Slivniškem jezeru, se je očitno odločil drugače; kupil je tovarniško halo Ema in prodal hotel. Kupnina je še skrivnost, gre pa za okroglih 900 000 DEM. Žonta je poleg hotela kupil še bivšo Fidlerjevo kmetijo na Cerovcu, kjer že izvaja določena dela. Zelo lepa lokacija kmetije, obdana s cerovškimi gozdovi, naj bi predstavljala atraktivno turistično točko, kjer naj bi se razvil konjeniški šport, in naj bi dopolnjevala njegovo šentjursko gostinsko ponudbo.

Po dosegljivih informacijah je s pogodbo solidno urejena tudi zaposlitev hotelskih gostinskih delavcev in novih brezposelnih ni pričakovati. Res pa je, da nekateri gledajo na Žonto z nezaupanjem in razmišljajo, da bi se prezaposlili v tovarno Alpos.

F.K.

"Jet grounding" pri podvozu

Na gradbišču podvoza je živahno in g. Podbrežnik, vodja gradbišča, zagotavlja, da bo do Jurjevega podvoz nared.

G. Podbrežnik, kako napredujete?

"Nobeneh resnejših težav nimamo. Tista kritična faza, ko smo delali v tekočem mulju, v takorekoč živem pesku, in v bližini

visokonapetostnega električnega voda, je za nami. Mislim, da je vse v redu. Vsa konstrukcija stoji na čvrstih 1,4 metra debelih betonskih pilotih in nič več ne "plava", tako kot ves železniški kompleks. Zanimivo je, da je železniški nasip zgrajen na križno nametanih drevesih, ki še danes uspešno služijo svojemu namenu.

Morda bi veljalo omeniti še, da smo podvoz zaščitili pred vdorom podtalnice s tako imenovanim "Jet grouting" sistemom zaščite. Vedeti morate, da leži podvoz okrog 1,5 metra

pod ravniyo podtalnice, kar seveda predstavlja določen problem. V konicah moramo izčrpati iz gradbene jame tudi po 30m3 vode na uro.

Kako bo z meteorno vodo?

Treba jo bo črpati, kar pa naj ne bi povzročalo večjih težav. Težje bo v primeru poplav, ko bo podvoz zalilo okrog 1600 m3 vode in bo črpanje vode trajalo tudi kakšen dan ali dva.

Je po vašem mnenju podvoz najboljša rešitev?

Vsekakor. Ne glede na to, da sem iz Hruševca in torej resno vezan nanj, druge boljše rešitve ne vidim.

F.K.

info

Banka Celje na Planini pri Sevnici

Zavedamo se, kako pomembna sta za Vas čas in bližina banke. Zato odpiramo svojo novo, 33. enoto, kjer Vam bomo nudili vse sodobne bančne storitve.

Od četrтка, 19. marca 1998 dalje smo Vam v naši novi Agenciji Planina pri Sevnici na voljo:

ob ponedeljkih	od 8.00 do 11.00 in od 13.00 do 16.00 ure
od torka do petka	od 8.00 do 11.00 in od 13.30 do 16.00 ure
ter ob sobotah	od 8.00 do 11.00 ure

Dosegljivi smo Vam tudi po telefonu 063/791-411 in faxu 063/791-412.

So stvari, ki jih lahko ponudi le dobra banka.

banka celje

V varnem zavetju tradicije

Poziv na poslovno sodelovanje z BIH

V ponedeljek, 16. marca, se je mudil v Šentjurju veleposlanik BIH Ferhat Šeta. V skupščinski dvorani je predstavil šentjurskim podjetnikom možnosti poslovnega sodelovanja z Bosno. Poudaril je, da bo Bosna v naslednjem desetletju največje gradbišče v Evropi in da potrebuje Slovenijo kot tistega tretjega partnerja, ki ni Srbija ali Hrvaška. Spretno je tudi predstavil našo krvno in državno povezanost z Bosno, ki trajata še iz časov Celjskih grofov in Avstroogrške vladavine. Po njegovem mnenju je vsaj 1000 razlogov za odlično sodelovanje in prav nobenega proti.

Iz pripomb prisotnih šentjurskih podjetnikov se je dalo razumeti, da jih bosansko tržišče še kako zanima, le da so z njim prekinjene vse nekdanje vezi. Ferhat Šeta jim je zagotovil, da se Bosna hitro pravno in poslovno ureja, on in ambasada v Ljubljani pa sta jim vedno na uslugo.

Župan ne mara malih občin

Znano je, da si krajevne skupnosti Dobje, Planina in Ponikva že dalj časa prizadevajo za samostojne občine, pa niso še prišle nikamor. Pred kratkim sem povprašal poslanca SDS iz sosednje občine g. Jazbeca, kaj neki se dogaja v Ljubljani, da naše KS ostajajo vztrajno izven igre za nove občine, pa me je presentil z odgovorom: "Saj niste dali niti predloga".

Ali je šentjurska Občina dala kaj od sebe ali ne, res ne vem, povsem možno pa je, da ni dala nič, kajti splošno znano je, da sta tako župan Malovrh kot podžupan Pungartnik odkrita in vroča zagovornika enotne velike komunalne občine. Občinski svet je sicer dal zeleno luč za vse tri KS, kot vse kaže pa so sklepi Občinskega sveta več ali manj obvezno čtivo le za svetnike, že za našo domačo izvršno oblast pa le neobvezno branje, da o Ljubljani niti ne govorimo.

Kako so se za občino borili Ponkvoljani, sem poskušal zvedeti pri njihovem predsedniku sveta KS g. Vrečku:

"Kaj naj rečem? Naredili smo vse, kar piše v zakonih, izpolnjujemo vse pogoje razen tistega iz 13a. člena o najmanj 5000 prebivalcih, pa nam nič ni ratalo. Število prebivalcev pa, kot smo se prepričali, za večino novoustanovljenih občin sploh ni bilo odločujoč kriterij. 5. junija lani je svet

KS sprejel ustrezen sklep, pripravili smo elaborat o utemeljenosti ustanovitve občine, ustrežna sklepa sta sprejela tudi zbor krajanov (17. oktobra) in Občinski svet (25. avgusta) in vse skupaj smo poslali v Ljubljano. V tem paketu je manjkal le predlog šentjurske Občine, kar pa nas ni presentilo, saj nam je župan Malovrh odkrito povedal, da takšnega sklepa ne podpira in ga tudi ne bodo poslali v Ljubljano. Ker pa Zakon dopušča možnost, da KS sama predlaga uvedbo postopka za ustanovitev občine, smo tako tudi naredili. Na vse naše dopise nam ni nihče odgovarjal, januarja letos pa smo končno le dobili od Vlade sporočilo (v Poročevalcu DZ), da smo v tisti skupini krajev na čakanju, za katere "v večini primerov občinski sveti niso dali pozitivnega mnenja ali ni bilo zborov občanov." Takšna obrazložitev me je seveda presenetila, saj ni bila upravičena. Še več pa mi je dal misliti zapis s seje državnozborske komisije za lokalno samoupravo, ki mi je slučajno prišel v roke, kjer je jasno pisalo, da je ta komisija dne 27. septembra zahtevala od vseh prizadetih občin določene podatke, verjetno soglasja ali mnenja k ustanovitvi novih občin, na šentjurski Občini pa o tem dopisu nič ne vejo, ali pa nočejo vedeti. Domnevam, da se je prav tu nekje zataknila naša pobuda in

ni več prišla do faze predloga. Nekaj podobnega se je verjetno zgodilo tudi Dobjanom in Planinčanom.

Ne mislim, da je takšen izid naših prizadevanj za Ponikvo katastrofa. Je pač tako, da smo zamudili vlak s tistim prvim referendumom, zdaj pa je čas malih občin očitno mimo oziroma so tisti, ki jim nasprotujejo, v premoči."

Predsednik KS Dobje Franc Salobir in tajnik te KS g. Leskovšek sta bila enako kategorična:

"Dobro so nam poznani primeri od Osilnice do Solčave, ko so precej manjši kraji dobili svoje občine in prav uspešno delajo, pri nas pa ne pridemo nikamor. Naš župan sicer vedno govori, da nas podpira, toda znano je, da nasprotuje ustanavljanju novih občin in ker je član komisije za lokalno samoupravo, kot vse kaže, zlahka ustavi vse naše pobude. Tudi mi smo zvedeli za tisto pošto z dne 27. septembra ki se je na šentjurski Občini očitno "izgubila".

Vprašanje, ki se postavlja je, ali si res župan Malovrh in podžupan Pungartnik lahko tako enostavno prisvajata pravico, da odločata po svoje?

F.K.

Radost na Prevorju

V petek, 20. marca, je bila prevorska šola polna vedrih obrazov: župan Malovrh in državna sekretarka Tea Valenčič sta pred množico domačinov in domačink ter številnih gostov z Občine slovesno potrdila skupno odločitev občine in države o izgradnji šole. Slabo leto po znanem protestnem shodu staršev v začetku šolskega leta je vse tisto, kar je prej leta bilo nemogoče, postalo mogoče. Država je našla denar, občina pa izvajalca, ki bo vsa dela opravil takorekoč na up. Vegrad iz Velenja se je obvezal, da bo šolo zgradil do konca maja prihodnjega leta.

Zgodba 110 let stare prevorske šole, ki jo trenutno obiskuje le dvajset šolarjev - pred 50 leti jih je imela ravno 10 krat več - se končuje; staro in z vseh strani podprto poslopje se bo umaknilo novi 130 milijonov vredni šestrazrednici.

Stroške sta si oba investitorja lepo razdelila na pol, pa še toliko jima je ostalo, da sta šoli vsak iz svojega deleža kupila računalnik oziroma tiskalnik.

Pomembno je, da bo šola imela tudi večnamensko telovadnico, ki naj bi kmalu postala središče prevorskega kulturnega in družabnega življenja. Škoda je le, da so šolo postavili precej izven središča in da se ji niso pridružili tudi gasilci in se tako prav lahko zgodi, da bo Prevorje, ki ga pravzaprav ni niti za eno samo dobro naselje, začelo razvijati dve svoji središči.

Po obveznih vznesenih besedah sta župan in državna sekretarka podpisala ustrezen dokument, slovesno sta napolnila temeljnemu kamnu namenjeno futrolo s podatki za zanamce, župan je primaknil iz svojega žepa še šop tolarskih bankovcev, ki po tradiciji tudi sodijo v temeljni kamen, zbrana množica Prevorjanov, šolnikov z vse občine, občinskih svetnikov in drugih uradnikov je veselo zaploskala in uvodno poglavje izgradnje šole je bilo pri kraju. Sledila sta še bogato pripravljena zakuska in ogled gradbišča, kjer je Vegrad že pričel z zemeljskimi deli.

Slovesnost pa je vedarle imela malo lepotno napako: minila je brez šolarjev. Moram priznati, da sem pričakoval njihovo živahno predstavo, a kot kaže, je nova šola (podobno kot vse šole) res bolj v veselje odraslim kot šolarjem.

F.K.

Banka Celje tudi na Planini

Na jožefovo so v prisotnosti takorekoč vseh, ki v javnem življenju Planine kaj pomenijo in uglednih gostov iz vse občine in Celja slovesno odprli agencijo Banke Celje. Kljub dopoldanski uri se je v pritličju Kovačevega stanovanjsko poslovnega objekta, kjer je Banka vzela prostore v najem, zbralo kar okrog 100 ljudi: vsa vodstvena struktura Banke Celje, Občino je zastopal podžupan Pungartnik, od domačih pa so bili prisotni takortekoč vsi, od učiteljev, predsednika KS, zdravnika Šmida, Mirka Kovača, Špana, Stopinška... Celo iz konkurenčnega Dobja sta slovesnosti prisostvovala predsednik Salobir in tajnik KS Leskovšek.

Kljub prostornosti poslovalnice (mimogrede: mislim, da je to najbolj urejen javni prostor na Planini) je kar precej obiskovalcev moralo ostati pred vrati.

Kot smo slišali iz pozdravnega nagovora generalnega direktorja Banke Celje Nika Kača, je Banka Celje, "ki vedno drži besedo", izpolnila pred 22 leti dano obljubo, res da nekoliko pozno, zato pa sedaj s polno mero. V agenciji bodo svojim komitentom

nudili praktično vse bančne usluge in to sleherni dan, dopoldne in popoldne. Poleg

dveh okenc za poslovanje s strankami, so si v agenciji omislili tudi posebno "bančno

spovednico" za bolj delikatne posle. Kot vse kaže, mislijo na Planini resno.

Vodja agencije je gospa Marjana Baumkirher, njena desna roka pa gospodična Andreja Sever iz Šentjurja.

G. Kač, v Vašem sicer optimističnem slavnostnem nagovoru sem vendarle zaslutil tudi nekaj skepse. Mar to pomeni, da agencija na Planini ne stoji povsem na trdnih nogah?

"So pač časi tržne ekonomije in je treba biti vedno previden. Morda agencija takoj res ne bo delala s polno zmogljivostjo, toda računamo, da bo na Planini spodbudila poslovno življenje in privabila tudi stranke iz sosednjih občin. Ocenil smo pač, da je na Planini dovolj podjetniškega duha, da se nam bo naša investicija, ki ni ravno majhna, sčasoma povrnila."

Po priložnostnem kulturnem programu, poleg citrarja Mihe Dovžana in njegove pevke, je bil zlasti opazen pevski nastop mlade učenke Gračnarjeve, in po slovesnem nazdravljanju ob lepo okrašenih obloženih kruhkih, je generalni direktor Kač popeljal svoje goste na slovesno kosilo v sosednji Montparis.

F.K.

Študentje pri županu - ali stvarnost šentjurskega blišča

Gradita se podvoz in razkošen dom upokojencev, komaj je gotova šola v Hruševcu, že se pričinja gradnja na Prevorju, rodila se je zveza kulturnih društev šentjurske občine, pred dobrim letom pa se je uspelo

Župan in predsednica ŠKMŠ

združiti tudi šentjurskemu podmladku v Študentski klub in pričeti oživljati družabno življenje.

In ko sem ravno pri Študentskem klubu, moram omeniti, da zadnje čase njegovi vodje močno "pritiskajo na gas". Upam le, da jim

šentjurski veljaki ne bodo nastavili radarjev in opeharili občino še za tisti kanček pridnosti, ki so jo mladi pripravljani prispevati. Vse sicer kaže, da do tega ne bo prišlo, saj trenutno vse teče presenetljivo gladko. Pred nedavnim smo člani kluba bili povabljeni v občinsko kulturno hišo, kjer so nas sprejeli nepričakovano slovesno. Sam župan nam je razkazal Ipavčevo hišo, nas kot bodoče žrtve popeljal v dokaj razkošno poročno dvorano in potem v vinoteko, kjer je prevzel besedo podžupan Pungartnik. Njegovo razlaganje vizije šentjurskega razvoja pa več ni prišlo do izraza, saj ga je preglasilo prešerno vzdušje študentskega klepeta.

Skratka, ugotavljam, da je čuda vidnih aktivnosti. Le zakaj?

Odgovor je preprost: bliža se čas volitev in treba se je izkazati. Volivci postajamo vse bolj zahtevni in nezaupljivi. Le lepe obljube so že odločno premalo.

Aleksandra Maček

S tiskovne konference Telekom

Ob vključitvi 80 000 - ega telefonskega naročnika, ki se je zgodila v začetku marca v Zgornji Savinjski dolini, je imel vodja Poslovne enote Celje ing. Jože Palčnik tiskovno konferenco, na kateri smo zvedeli nakaj zanimivih podatkov.

Leta 1961 je bilo na Celjskem 1280 telefonskih priključkov, deset let kasneje jih je bilo 4500, dvajset let pozneje pa že 20.000. Po letu 1990, takrat je bilo že 40.000 priključkov, se je število priključkov povečevalo po 10 000 na leto in je v začetku leta 1998 doseglo številko 80.000. Trenutno pride na Celjskem na 100 prebivalcev 31,7 telefona, kar je še vedno za 13,5% slabše od slovenskega povprečja. 75% vseh kapacitet v centralah je zgrajenih v digitalni tehnologiji. Uspešno so razširili tudi dostopnost priključkov digitalnega omrežja integriranih storitev - ISDN; konec leta je bilo vključenih 523 BA in 26 PA ISDN priključkov.

Pri Telekomu računajo, da bodo letos vključili v omrežje 9000 novih naročnikov in da čakalne liste za telefonski priključek skorajda ne bo več.

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

ODPRTA JE NOVA TRGOVINA Z GRADBENIM IN IZOLACIJSKIM MATERIALOM

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŃSKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK
SCHIEDEL DIMNIKE, PARKET I. KLASE
CEMENT, APNO, MIVKO

RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN
TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,
BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,
DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE

izolacije NOVOTERM IN TERVOL...

POSEBNE UGODNOSTI:

izredno nizke cene
in za večje nakupe
BREZPLAČNA dostava na dom

PONUDBA MESECA:

LAMELNI PARKET - HRAST I. IN II. KLASA

Od 1.690,00 SIT do 2.190,00 SIT/m²

063/740-084, MOBITEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 8³⁰ - 16⁰⁰ OB SOBOTAH: 8⁰⁰ - 12⁰⁰

KREKOVA BANKA

ZA
VAS

NA SVOJI LADJI STE VI KAPITAN!

Toda z dobrim krmarjem boste lažje in varneje pluli po morju vsakodnevnih obveznosti.

VAŠ TEKOČI RAČUN PRI KREKOVI BANKI

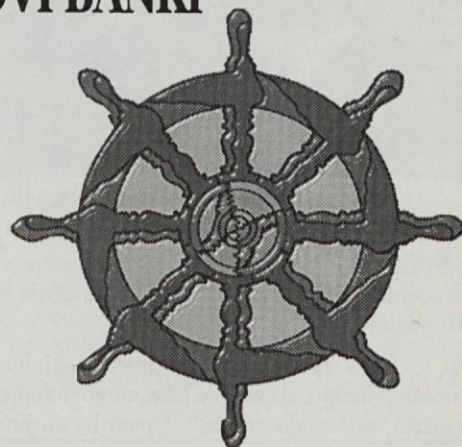
ZANESLJIVO UPRAVLJANJE,
ZAGOTOVLJENA DISKRETNOST
IN VSE UGODNOSTI,

ki jih lahko pričakujete od dobre banke:

čeki, plačilne kartice, kartice za bankomat,
trajni nalogi,
izredna prekoračitev...

KREKOVA BANKA

Da bo denar v službi človeka

Termix

Šentjur

Tel.: 063/741-329

TRGOVINA S ŠIROKO PONUDBO:

- *gradbenega materiala
- *inštalacij za vodo, ogrevanje in elektriko
- *barv, lakov
- *železnuine
- *bele tehnike, akustike
- *ploščic in sanitarne keramike
- *drobnih gospodinjskih aparatov, daril
- *kmetijskega orodja in strojev

delovni čas:

7³⁰ - 18^h,

sob.: 7³⁰ - 12^h

opeka Modul z dostavo

84,00 SIT

opeka Bramac

121,90 SIT

barve za zid (JUPOL) uvoz

2.399,00 SIT

Prepričajte se o ugodni ponudbi in nizkih cenah!

**ZLATARSTVO
MILAN GAJŠEK**

3230 Šentjur, Drofenikova 16 (tržnica), tel.: 063/743-727

Zlato ohranja mladost in polepša starost,

dragi kamni prinašajo srečo!

- izdelava nakita po želji stranke
- prodaja zlatih poročnih, birmanskih in krstnih daril
- prodaja zlatega nakita
- prodaja zlatih ur
- predelava starega zlata (poseben popust)

POSEBNOSTI

brezplačno graviranje
antialergični uhani
brezplačno prediranje ušes
birmanska, krstna darila
poročna darila

POSEBNOSTI

- popravila vseh vrst nakita
- izredno velika izbira ročnih ur in budilk

prodaja JAPONSKIH IN KITAJSKIH BISEROV

POSEBNA PONUDBA: - ovratnice od 7.000,00 SIT dalje
- prstani od 3.000,00 SIT dalje

AVTO ŠKORJANEC

pooblaščen trgovec in serviser **DAIHATSU**

NAJ DARILO ETN ZLATA

KARTICA, NAJ KREDITI

OD T + 5%, MENJAVA

STARO ZA NOVO, ODKUP

**Avtodeli, stekla, izpuhi, zavore,
akumulatorji, amortizerji,
gume in vse ostalo za vaš
OSEBNI, TOVORNI AVTO
ALI TRAKTOR!**

ŠENTJUR, 741-008

Salon Celje, deli, bistro

412-245

Servis Celje - Gaji, rabljeni deli

412-240

"Večji nudimo več"

**PC
servis**

Računalniški inženiring d. o. o.

BOGDAN GOBEC

Šibenik 7, 3230 Šentjur

Tel.: 740-400, 740-125

mobitel: 041 617 947

Tržnica Šentjur

**Akcijske cene računalnikov
v mesecu marcu!**

Vljudno vabljeni!

radio

Podsreda

87,6 MHz

Boč

93,7 MHz

ŠMARJE PRI JELŠAH

Studio

Tel.: 063 821-118

063 821-200

Uprava

Tel.: 063 821-744

063 821-745

internet: <http://www.radio-stajerski-val.si>

e-mail: desk@radio-stajerski-val.si

Fax: 063 821-060

Štajerski val - nova pota in prijatelj več

Še enkrat "Politika se spleča?"

Kar nekaj prigovorov je bilo na naš izračun prihodkov občinskih funkcionarjev. Večina je bila lepo tiho in le en sam (B. Gorečan) se je "pritožil", da smo mu naračunali premalo. Ker so zdaj ti podatki tudi uradno javni, je prav, da napravimo potrebne popravke.

Da bralcev ŠN ne bomo po nepotrebnem obremenjevali s številkami, bomo prikazali le razlike, ki so večje od 20 000 SIT. Še vedno pa ostajajo zavite v meglo številke o dnevnicah in sejinah poklicnih funkcionarjev. Če verjamemo Nadzornemu odboru, ki je menda tudi te podatke vestno pregledal, je vse čisto kot solza, čeprav o številkah tudi Nadzorni odbor ni nič govoril.

Pri poklicnih funkcionarjih smo **podžupana Ota Pungartnika in tajnico Brigito Šloberne** zadeli takorekoč v sam center. Razlik je le za nekaj tisočakov. "Politični" plači sekretarja občinskega sveta Janeza Škoberneta in vodje oddelka za družbene službe Edija Peperka ostajata očitno še naprej uradna tajnost.

Predsednici OS Tatjani Oset smo naračunali 46 tisočakov preveč. Kot vse

kaže bo predsednica morala preveriti svojo plačilno listo, saj jo menda občinski uradniki rahlo goljufajo.

Težje bo pri **županu Malovrhu**, ki bo moral preveriti svojo izjavo o 89 tisočakah mesečnega honorarja, kajti izračun kaže, da je bilo tega denarja v lanskem letu povprečno 120 tisočakov na mesec. To pomeni, da se je župan pri svoji javni izjavi "zmotil" skupaj za 438 tisočakov, ŠN pa pri izračunu le za 84 tisočakov.

Pri občinskih svetnikih je prišlo do bistvenih razlik le **pri članih UO Sklada stavbnih zemljišč**, kar pomeni, da nas je tajnik Ograjenšek zavedel s številom sej, ali pa so si gospodje izplačali večje honorarje kot jim po pravilih pripadajo. Tu je nastala največja razlika pri **Cvetu Erjavcu (ZLSD)**, kateremu smo naračunali kar 204 tisočake pre malo, takoj za njim pa sta **Jožef Artnak (LDS) in Jože Korže (SDS)**, ki smo ju prikrajšali za 186 tisočakov. **Gorečanu (LDS)** smo nehote odvzeli 130 tisočakov, **Frideriku Rezarju (SKD) 78 in Maksu Cviklu (SLS) 28 tisočakov.** Še največjo krivico smo naredili **Simonu Zdolšku (SKD)**, ki smo mu naračunali za 138 tisočakov preveč honorarjev. Simon očitno nima več niti volje niti časa za sejanje po občinskih sobanah.

Pri vse drugih občinskih svetnikih je šlo le za zanemarljive razlike.

Popravki so dali tudi novo **rang lestvico zaslužkov** občinskih funkcionarjev. Na prvih dveh mestih seveda ostajata župan (1,4 milijona SIT) in podpredsednica OS (842 000 SIT), na tretje mestu pa se je po novem čvrsto ustoličil predsednik opozicijske Združene liste **Cveto Erjavec** s 600 000 SIT honorarjev, za njim je prav tako opozicijski svetnik **Branko Gorečan (LDS)**, s 538 tisočaki, tretji je **Jože Korže (SDS)** s 438 tisočaki, le dva tisočaka manj pa je zaslužil predsednik LDS **Jožef Artnak**. Predsednik SKD g. **Janez Čokl**, ki je bil vodilni na prejšnji lestvici, je sedaj zdrsnil na neugledno peto mesto. Na repu lestvice so se znašli **Rudi Mestinišek (SDS)** s 73, **Simon Zdolšek (SKD)** s 96 in predsednik SDS **Franc Kovač** s 120 tisočaki.

Na splošno velja ocena, da nas naši funkcionarji res ne pridejo preveč drago.

Seveda bi bilo zelo zanimivo zvedeti, kakšne plače imajo vodilni v raznih občinskih državnih ustanovah, v šolah, vrtcu, zdravstvenem domu in JKP.

Do teh podatkov bomo skušali priti do izida naslednje številke ŠN.

F.K.

Stečajni postopek v Elegantu še ni gotov

Čeprav se je minister Rop ob svojem obisku v Šentjurju mudil krajši čas tudi v E športu, se po besedah direktorice Uljarjevičeve o načrtih ali morebitnih novih finančnih posegih države v to podjetje niso pogovarjali. Šlo je le za kratek povsem formalen "leteči" obisk in nič več. Sem pa to priložnost izkoristil in povprašal gospo direktorico, kako zadeve pri njih tečejo:

"Še naprej se ukvarjamo izključno z dodelanimi posli za inozemske partnerje, kar nam sicer omogoča solidno tekoče poslovanje, o kakšnem dobičku ali akumulaciji pa seveda ni govora. Zaposlenim zagotavljamo plače po kolektivni pogodbi, povprečna plača znaša okrog 62 000 SIT. Lani smo od Ministrstva za delo dobili 13 milijonov SIT za ohranjanje delavnih mest in si s to

vsoto toliko opomogli, da smo pričeli pripravljati lastno kolekcijo za jesen in zimo. Razmišljamo tudi o nakupu Elegantovih strojev, ki jih imamo zdaj v najemu. Trenutno imamo zaposlenih 146 delavcev in o razširitvi proizvodnje ne razmišljamo. Položaj v tekstilni industriji je povsod kritičen, marka ima sorazmerno slab tečaj, država pa ne stori nič, da bi nam pomagala. Nasprotno pa se za nas zelo zanimajo razne inšpekcije, ki so nam v zadnjih dveh mesecih nakopale preko milijon SIT stroškov. Le preživeti skušamo in dočakati lepše dni."

Kako je z lastništvom E Športa?

Nič novega ni. Večinski lastnik je občina, sicer pa za lastništvo ni nobenega interesa. Tudi novi lastnik stavbe g. Moškotevc menda o vlaganju v tekstilno proizvodnjo ne razmišlja.

F.K.

Vsak dan

Vsak dan se je treba
čemu odreči,
vsak dan
skušam kaj doseči,
vsak trenutek
hočem zmagovati,
vsak dan
se moram bati,
da ne bom znal
večnemu odpovedovanju
pogumno gledati v oči.

I.U.

Maškare, maškare...

Februarska številka ŠN je bila datumsko tako nespretno postavljena, da smo povsem zgrešili enaga naših izmed najpomembnejših kulturnih dogodkov leta - pust! Ne, ne šalim se, resno mislim, da je pustno dogajanje pomemben in zlasti še množičen del naše kulture in kulturne ustvarjalnosti. To je priložnost, da vsi tisti, ki sicer nikoli ne pridejo do odra, vendarle zablestijo v soju žarometov in pokažejo svoje talente.

Pustna sobota je bila letos živahna. Najbučnejše so jo napovedali v slivniškem kulturno prosvetnem društvu, zato sem tudi najprej zavil k njim. Okrog 21. ure je bil KD takorekoč poln. Večina miz, tudi tiste v avli, je bilo zasedenih, pred odrom pa se je gnetla

Štirje letni časi

množica mask. Vse stene so bile oblepljene z duhovitimi karikaturami sponzorjev (bilo jih je vsaj 50), ki jih je narisal gospod Brodej. Elagantna gospodična Gobčeva s Slivnice, v takšni krinolini, da z njo ni upala v gnečo pod odrom, je spretno

Mlatiči iz Slivnice

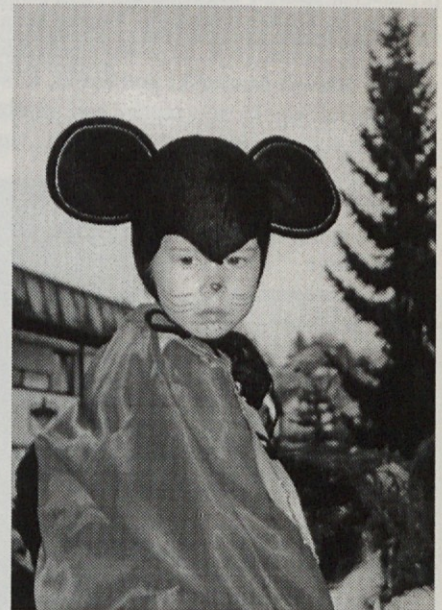
vodila pustno rajanje. Prvi so se predstavili mlatiči, večinoma starčki, s cepci, vejvko, redusijo in sploh vsem, kar takša ekipa

potrebuje. Še preden so pred odrom zmlatili svoj kup slame, je bila že tu velika skupina, ki je predstavljala kmečko ohcet; "špampet" na "šajtrgi", grda in noseča nevesta, groteskno iznakaženi svatje. Kar mučno jih je bilo gledati. Potem so prišle coprnice, kurenti, kokoši, pozvačini, trije kosi torte, agitatorica za gospodinjsko stranko, zdravniška ekipa za kloniranje, pa vrsta raznih šepastih in kruljavih zakonskih parov, raznih zverin, spak, poštarjev ali policajev, celo en smučar...Skratka, kar grozno je bilo. Mislim, da sem v množici opazil le dve lepotički, ki sta poskušali opozarjati na svojo ženstvenost. Če vso to "sodrgo" primerjam z radoživim rajanjem lepotičk v Riu, potem ocena, da je z nami Slovenci nekaj narobe, ne more biti prav hudo napačna.

Pred Evergreenom je bila velemestna avtomobilska gneča, v lokalu pa tudi. Za razliko od Slivnice so tu prevladovala mlade, elegantne maske, tudi tiste seksi in spogledljive. Med njimi je razsajala urgentna zdravniška ekipa, ki je vsake toliko časa s priložnostnim infarktašem na nosilih zdrvela skozi gnečo. Z infuzijo z viskijem je slehernega spet postavila na noge. Bili so kar v redu, le ena maskularizirana sestra z visoko postavljenimi umetnimi joški je bila skorajda preveč vsiljiva s svojimi rektalnimi in vaginalnimi pregledi. Poznal nisem nikogar, nihče pa se tudi ni spotaknil obme, iz česar sem sklepal, da je bil Evergreen dokaj tuj.

Res zanimivo!

Miška, zakaj si žalostna

V hotelu Alpos je bilo bolj mirno, skoraj bi lahko rekel dolgočasno. Maškar je bilo bolj malo, prav gotovo nobene aktualne. Škof Grmič se je nekaj smukal okrog gorenjske harmonikarke, ki je potem, ko je zaplesala z njim tako, da ji je on nosil harmoniko na hrbtu, ugotovila, da se mu v hlačah nekaj nakuhava in tako naprej. Nič posebnega, bi rekel.

Na pustni torek popoldne sem prevozil vso občino, pa nisem videl nič omembe vrednega. V Lipini samopostrežbi v Šentjurju so trgovke bile naše mlajše, pri Jagru so imele na obrazih nekaj srčkov, drugje pa nič.

Popoldne je bil pustni žur pred Resevno v režiji društva Prijatelj mladine. Imeli so dobro muziko, zbralo se je kar precej mask in še več odraslih radovednežev. Posebno aktualne ali primerno dinamične maske med množico sicer lepih a nič kaj domiselnih mask (čarovnice, črnke, klovn, indijanci...) tudi tu ni bilo opaziti.

Organizatorji so podelili kar 14 lepih nagrad, prvo sta dobila zelena Jurija, drugo pa Štirje letni časi.

Večer na pustni torek je bil pust in brez mask.

F. Kovač

Tradicionalno pustno rajanje je bilo na pustno soboto tudi v dvorani v Šentvidu, kjer se je ob glasbi ansambla Klas iz Sevnice zabavalo okrog 200 obiskovalcev. Med maskami sta bila glavna junaka dva klovn, ki sta s svojimi vragolijami ves večer zabavala vso publiko. Komisija (gospa Joštova, gdč. Zapušek, g. Rajh in g. Pančur) je imela kat teško delo pri izbiri najboljših mask. Nagrajeni so bili: družina korenčkov z zajčkom, Rdeča kapica, volk in lovec, žabe, frizer in druge.

Ksenija Nuč

Slovesno na razglasitvi športnika leta

Letošnjo razglasitev šentjurskega naj športnika leta 1997 po izboru bralcev Šentjurskih novic, ki je bila v petek 7. marca v hotelu Alpos, smo si zamislili kot samostojno glasbeno - zabavno prireditev v stilu podobnih prireditev po drugih krajih Slovenije. Kljub številnim pomislekom, da se Šentjurčani ne bodo odzvali na povabilo, se je v restavracijskih prostorih hotela Alpos zbralo okrog 70 obiskovalcev, ki so skupaj z organizatorjema, Šentjurskimi novicami in Občino Šentjur, pripravili prijeten večer. Sama številka sicer ne pomeni tisto, kar bi si ena redkih netekomvalnih promocij športa v občini zaslužila, predstavlja pa solidno osnovo za naslednje leto, zlasti še, če se bodo pričeli odzivati na naša vabila tudi nekateri sicer prizadevni športni organizatorji in športniki iz drugih tekmovalnih športov, na primer nogometa, ženske košarke, ženske odbojke in še nekaterih. Zanimivo je, da so se na prireditvi bolj zavzeto kot športni delavci odzvali šentjurski podjetniki, ki so pravilno ocenili, da sta šport in rekreacija pravzaprav kar spodbudna potrošnika. Skupna vrednost nagrad, ki so jih prispevali (in jih sploh ni bilo težko pridobiti!) je znašala 200 000 SIT, kar za Šentjur sploh ni tako zanemarljiva vsota. Seveda pa nagrade niso bile mišljene kot plačilo za letoletna prizadevanja športnikov, temveč le kot znamenje pozornosti.

Prireditve sta takorekoč profesionalno vodila sodelavca Šentjurskih novic Barbara Gazvoda in Luka Hvalc. Na prijeten in spontan način jima je uspelo predstaviti tako športne dosežke nagrajencev kot tudi njih same, pri čemer so jim z

Kuko je bil duhovit

duhovitimi izjavami pomagali tudi športniki sami. Kar nekajkrat jim je uspelo do solz nasmejati vso dvorano. Kot se spodobi, je na prireditvi spregovoril tudi župan Malovrh, ki je z naj športnico leta, šestnajstletno Natašo Oset, tudi zaplesal otvoritveni ples.

Zmagovalka in župan

Nataša, ki je menda sicer hudo redkobesedna, je prišla na prireditvi elegantno oblečena in dobro razpoložena. Ali je bila bolj vesela darila Občine, velikega kristalnega krožnika, zlate verižice in obeska z vgraviranim zapisom njenega dosežka, darila Zlatarstva Gajšek in Šentjurskih novic, ali pa velike priložnostno okrašene torte, ki ji jo je podarila naša znana slaščičarka Jelka Medved iz Dolge gore, je težko reči. Zagotovo pa je res, da je bila torta odlična, saj jo je lastnoročno razrezala in nam jo dala poskusiti.

Drugo mesto in nagradi, trenerko, darilo trgovine Amon, in grafiko prof. Brodeja, si je prislužil lanskoletni zmagovalec te ankete, dolgoprogaš Ivan Kukovič, ali krajše Kuko, kot ga vsi imenujejo.

Kemoplastovo preprogo in darilno košarico trgovskega podjetja Lipa je za tretje mesto na lestvici najboljših športnikov lanskega leta prejel mladi šahist Simon Jernej.

Četrto mesto je pripadlo lanskega zmagovalcu Mont Everesta, alpinistu Acotu Pepevniku. Z darilom, alpoško lestvijo, si pri svojih

Šahist Jernej je bi tretji

podvigih sicer ne bo mogel kaj dosti pomagati, mu bo pa gotovo koristila doma, podobno kot lepa darilna košarica trgovskega podjetja Resevna.

Najvišja gosta večera sta bila kapetan KK Kemoplast Andrej Gajšek

Aco Pepevnik odslej na Mont Everest z Alposovo lestvijo

in 207 cm veliki državni mladinski košarkarski reprezentant Davorin

Škornik. Zanju sta prispevala nagradi Šolska ambulanta Kovač - Škoberne (trenerka) in Elba (telefonski aparat).

Nekoliko težje je bilo razdeliti nagrade tistim, ki so poslali izpolnjene kupone in glasovali za športnike, saj jih na prireditvi očitno ni bilo prav mnogo. Zanje so nagrade prispevali Trgovina Amon (športna torba), PC servis (zvočniki) in Alpos (dva roljija), E šport in Volksbanka.

Še najbolj "vroč" je bil spopad za bogato in zelo lepo aranžirano košarico trgovine Jager iz Hruševca.

Ravnatelj Gradišnik, direktor Kemplasta Lapornik, podžupan Pungartnik, trener Artnak in kapetan Študentskega košarkarskega kluba Dačo (Antolovič) so si morali izbrati plesalke, z njimi najprej zaplesati, potem pa čim bolj konkretno opisati, kako so oblečene, ne da bi jih gledali, seveda. Presenetljivo so bili zelo uspešni, košarico pa si je prislužil Vlado Artnak, na račun "umetniškega vtisa" pri opisovanju. Kljub temu, da je svojo plesalko predobro poznal (glede tega so bili njegovi tekmeči hudo hendikepirani), je opis začel s prudarnim in navdušujočim razmislekom, ki je dal misliti tudi kaj drugega: "Tudi moja plesalka je bila oblečena!"

Nagrado, ki jo je prispeval Ahac - pladenj piva Celjski grof - so si prislužili košarkarji Študentskega košarkarskega kluba, ki so na prireditev prišli naravnost s tekme.

Za uspešnost te prireditve se moram zahvaliti še hotelu Alpos, ki je tudi prispeval nagrado - počastil nas je z obloženimi kruhki, in pa ponkovškemu triu Mrk, ki nas je zavzeto zabaval po "sindikalni" ceni.

F.K.

Slivniško jezero - turistični potencial ali bolnik na smrtni postelji?

Na ustanovnem sestanku slivniškega odbora SDS so prisotni obravnavali tudi nadvse aktualno problematiko Slivniškega jezera. Gost večera je bil dr. Ivan Moser, ki je tudi večinski lastnik RTG Tratna, in njemu je bilo namenjenih tudi največ vprašanj.

Iz njegovih besed se je dalo razbrati, da verjame v svetlejšo prihodnost jezera. Voda že po naravi privlači človeka, zato je nesporno, da je vodovje jezera, ki je trenutno sicer potrebno določene "socialne pomoči", privlačna turistična točka in največji turistični potencial naše občine. Težave z jezerom so predvsem dvojne: neurejena lastninska razmerja in pa ekološka ogroženost. Prva težava se pospešeno ureja, ekološko varstvo jezera pa je dolgoročni projekt, ki bo lahko uspel le ob sočasnem okoljevarstvenem prosvetljevanju ljudi, ki živijo ob povirju jezerskih voda, in razumevanju države in občine. Trenutno bodo s

podvodno košnjo omejili v poletnih mesecih močno razraščanje vodnega oreščka, načrtujejo pa tudi biolaguno za očiščevanje ribniških voda. Dr. Moser je menil, da bi že ta dva ukrepa lahko za desetletje ali dva prinesla stabilizacijo jezera in nadaljevanje njegove uporabe za turistične namene. V kretkem načrtujejo izgradnjo čolnarne na bregu pod cesto, splavitev nove "Jezerske kraljice", ki naj bi jezeru vdihnila spet nekaj več življenja, in pa dograditev rekreacijskih objektov ob Ribiškem domu.

Prisotne je nekoliko presenetilo mnenje dr. Moserja, da Slivniško jezero trenutno nima možnosti za množični turizem, kar verjetno pomeni, da družina Moser z jezerom nima večjih komercialnih načrtov.

Primarij Ivo Moser: žal mi je znanja, ki ga več ne rabim

Človekovo zdravje je ena izmed primarnih vrednot v vsakdanjem življenju. »Ko govorimo o boleznih, mislimo predvsem na organske bolezni in motnje, manj pa na počutje človeka in kakovost njegovega življenja. Tudi to je pomembno.« To so besede prim. Iva Moserja, dr. med. spec. ACP, ki je v svoji dolgoletni praksi kot zdravnik dokazal, da ga skrbi tako prva kot tudi druga plat človekovega dobrega počutja. Vsekakor predstavlja človeka, ki je s svojim delovanjem tudi odločilno vplival na dogajanja v našem kraju. Pogovor z njim je bil nekaj posebnega, domišljenege. Vsako stvar je najprej postavil v širši okvir in jo osvetlil z več strani, preden se je opredelil do nje.

Svojo izobraževalno pot je začel na Gimnaziji Celje, ki jo je uspešno opravil leta 1949 in se odločil za študij medicine. Leta 1955 je tako končal s študijem na Medicinski fakulteti v Ljubljani, leta 1972 je opravil specialistični izpit iz splošne medicine in leta 1987 tudi primariat. V Šentjur je prišel kot zdravnik splošne medicine decembra 1958. V tem času je bila zdravstvena ambulanta v prostorih današnje knjižnice, kasneje pa so se adaptirali prostori združnega doma, leta 1976 pa so naredili prizidek k zgradbi Kmetijskega kombinata. Istega leta je bila zgrajena tudi nova zdravstvena postaja na Planini.

V Šentjur je prišel dr. Moser že z določenimi izkušnjami, delal je kot zdravnik v centru Šentjurja, na Planini, v Podčetrtku in Kozjem, kar je področje, ki ga danes pokriva 12 zdravnikov. Glavni problem so tedaj predstavljale prometne povezave in komunikacije. »Ob mojem prihodu so v Šentjurju obstajali trije telefoni in trije avtomobili. Sam sem se najprej vozil z motorjem, asfalta ni bilo, kraje so povezovali več ali manj neprevozni kolovozi.«

Slabo leto je delal sam, kasneje pa sta se mu pridružila še dr. Hudina in dr. Svetina. Ta svoja prva štiri leta imenuje kar »heroična medicina«. Leta 1959 je bilo npr. rojenih 330 otrok, smrtnost pri novorojenčkih pa je bila 4,5%. Za primerjavo je povedal, da danes umrejo le še 4 novorojenci na tisoč rojenih. Na dan je imel po 80-100 pacientov in 10-15 hišnih obiskov. Dežurne službe ni bilo, zato je med njegovo odsotnostjo paciente sprejemala njegova žena. Danes se zvrsti v vseh ambulantah približno 360 ljudi, ki so v večjem delu »administrativni pacienti. Včasih je bil vsak, ki je prišel v ambulanto, resno bolan. Po podatkih dr. Svetina Franca je zdravnika pred vojno na dan obiskalo približno 15-30 ljudi in v večini primerov je šlo za pljučnico, zlom ali porod. Zdravnik je seveda pomagal le pri težjih porodih. Zaposleni sta bili dve babici, ena v Šentjurju in druga v Gorici pri Slivnici.

Časa za zasebno življenje na ta način seveda ni bilo veliko. »V spominu mi je ostal dogodek, ko so me leta 1959 poklicali pod Resevno, kjer žena ni mogla roditi. Ceste ni bilo, zato sem se tja odpravil kar peš. Pot me je vodila mimo Alposove veselice. Z rahlo zavistjo sem pomislil, kako lepo jim je, ko se veselijo, jaz pa se odpravljam v negotovost.«

Otroci so ga tudi drugače še posebej zanimali. Pol leta pred prihodom v Šentjur je specializiral pediatrijo in pred tem vodil tudi dispanzer za otroke v Celju. V Šentjurju in na terenu (Gorica pri Slivnici, Loka, Dramlje) so vsak ponedeljek organizirali posvetovalnice za otroke, kar je trajalo približno eno do dve uri. Tam so izvajali preventivne preglede otrok in praktično vsak dojenček je dobil injekcijo penicilina, kar je reševalo življenja. Veliko ljudi je imelo tudi probleme s šepavostjo in izpahom kolkov, kar so občutno zmanjšali s povezovanjem otrok. Vse to seveda ni bilo enostavno, saj so ljudje napake na otrocih skrivali in jih niso vodili k zdravniku. Tako je moral ali sam ali pa patronažna sestra hoditi od vrat do vrat in cepiti novorojenčke. Tiste, ki so se cepljenju uprli, so prijavili sodniku za prekrške. Od leta 1960 naprej so začeli tudi z vodenjem kartotek za otroke in izvajanjem kontrole cepljenja. Na ta način so povsem odpravili otroško paralizo, kar je bil že eden izmed pokazateljev, da se na področju zdravstva nekaj dogaja.

Družine so imele takrat še po 12 otrok, ginekologa niso imeli, zato so ženske pregledovali in zdravili kar sami. »Vselej sem imel s seboj tudi klešče za zobe,« se je nasmehnil g. Moser. »V tistem času si bil družinski zdravnik v polnem pomenu te besede. V ordinacijo so prišli starši tudi po nasvet, kam naj dajo otoka v šolo.«

Seveda je od tedaj medicina veliko napredovala. Bolnikom s srčnimi napakami so lahko takrat le podaljševali življenje, danes pa jim lahko z operacijo v večini primerov trajno pomagajo. Na razpolago so imeli le tri vrste antibiotikov, danes jih je na desetine. Seveda večja ponudba zdravil na tržišču ni le pozitivna, saj ima vsako izmed njih tudi nezaželjene, stranske učinke. »Alergičnih bolezni takrat še ni bilo veliko, maligne tumorje pa smo v večini primerov dokaj zgodaj odkrili, saj je šel skoraj vsak pacient na rentgen. Danes pa se vsi bojijo žarčenja. Prometnih poškodb praktično ni bilo, samomorov pa ni bilo bistveno manj. In še danes je eden večjih vzrokov za samomore alkohol. Moj odnos do alkohola je bil vedno odklonilen, narediti pa se ni dalo skoraj nič. Leta 1965 sem se dogovoril z borčevsko organizacijo v Šentjurju, da so šli na zdravljenje vsi kronični alkoholiki v Šentjurju. Uspeh je bil ničeln. Osebnost sem prepričan, da je alkohol večje zlo kot cigarete in mamila. In

zdi se mi sramotno, da imamo zdravico za himno in ob vsaki priliki nazdravljamo z vinom.«

Leta 1971 je prim. Moser prvi opravil specialistični izpit splošne medicine v Sloveniji. Ustanavljali so tudi razne dispanzerje za borce, diabetike, delavce, šolarje itd., in od zdravnikov, ki jih je nastavljal, je ravno tako pričakoval specializacijo, da bi ti nato lahko pokrivali te dispanzerje. Pri tem je marsikdaj doživljal tudi ostro kritiko, imen teh kritikov pa mi ni želel zaupati. Njegova vizija je bila vselej povezava med pojmom znanje in kader. Zelo ga je veselila tudi medicinska tehnika in laboratorij. Od leta 1972 so tako redno delali tudi EKG, česar se je moral naučiti vsak zdravnik.

Znanje in informacije so mu in mu še vedno veliko pomenijo. Veliko je hodil po svetu in vselej so ga zanimale novitete. Tako ga je leta 1978 pritegnila tudi akupunktura. Z izvajanjem akupunkture je začel kot eden prvih v Sloveniji in pacienti so prihajali od vsepovsod. Sedaj se s tem ukvarja predvsem le še kot konzultant v Italiji in kot predavatelj. Njegov hobi je bila med drugim tudi ekologija, ki ji je posvetil kar precej svoje pozornosti in časa.

Prim. Moser se ves čas svojega življenja drži svojega poklica medicine, ne glede na dodatne vodstvene zadolžitve. »Tudi ko je bilo največ »laufarije« okrog, sem še vedno vsak dan delal v ordinaciji. Kot zdravnik seveda posegaš v dogajanje v družbi, saj v tvojo ordinacijo prihajajo pacienti s problemi, ki izhajajo iz okolja. Vendar zdravnik po moje ne more biti politik, saj ne smeš zapustiti pacienta, z raznimi sestanki pa zgubljaš veliko časa. Hobi zdravnika mora biti medicinsko znanje. Včasih je bil zdravnik takoj za župnikom, vsepovsod si imel odprta vrata in njegovi diagnozi so brezpogojno verjeli. Danes pa ni več tako in 95% pacientov moraš poslati naprej k specialistom. Zato bo težko, da bi splošni zdravnik lahko bil tudi suveren družinski zdravnik.«

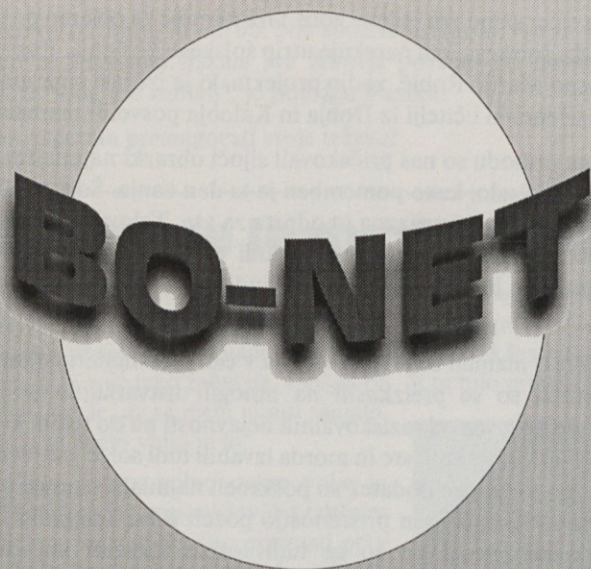
Seveda se z upokojitvijo zaključuje en velik del njegovega življenja in zanimalo me je tudi, kako se tako aktiven človek na to privadi. »Kar nekaj časa potrebuješ, da se privadiš na to. Žal mi je znanja, ki se mi je nakopičilo, sedaj pa ga naenkrat ne rabim več. Delam pač tisto, kar mi ugaja. In če mi je res dolgčas, rezljam skulpture iz lesa.« Pri tem je vstal in mi prinesel izrezljanega Jezusa na križu. Z roko sem šla čez fino rezljano delo, pa me je takoj vprašal, če preverjam ali ima vsa rebra. V anatomsko popolnost si seveda nikoli ne bi upala podvomiti, saj sta bila precizno izdelana vsaka vdolbinica in izrastek.

B. Gazvoda

KO IMATE LASTNO BANČNO OKENCE ...

Elektronsko bančništvo

HMEZAD BANKA
Za vaš denar in naš ugled gre

www.hmezad-banka.si

Hmezad banka vam od februarja dalje ponuja novo bančno storitev BO-NET (bančno okence na Internetu). Tega je uvedla kot druga banka v Sloveniji.

Konkurenčnost pogojev poslovanja zahteva od posameznika maksimalno angažiranje, zato ostaja le malo prostega časa. Da ga ne bi po nepotrebnem zapravljali pred bančnimi okenci, vam banka omogoča opravljanje bančnih storitev od doma v času, ki ga sami izberete. Za to potrebujete le osebni računalnik z dostopom do Interneta.

Če ste komitent banke (ali boste to postali), lahko preko BO-NETA opravljate:

- vpoglede v stanje računov,
- prenos sredstev med računi in pregled prometa,
- plačevanje obveznosti z virmani in položnicami (takojšnje plačilo ali plačilo na željeni datum),
- odpiranje depozitnih računov in sklepanje pogodb za vezavo sredstev,
- naročanje čekov in oddajo vlog za dodatni limit na TR,
- izpis prometa računov.

Na voljo so vam tudi različni informativni izračuni.

Če se odločite za BO-NET prihranite tudi na stroških poslovanja, ki so za 20% nižji od klasičnih transakcij, do 31. 7. 1998 pa ne zaračunavamo identifikacijskega ključa.

Testni primer BO-NETA si lahko ogledate na spletnih straneh **WWW.HMEZAD-BANKA.SI**.

Podrobnejše informacije na tel. štev. 063/715-602 int. 108 - g. Gregor Šalej.

HMEZAD BANKA
Za vaš denar in naš ugled gre

Novosti na Centru za socialno delo Šentjur

Ljudje smo si različni: nekateri so brez težav in problemov, mnogi pa na žalost potrebujejo pomoč. Na Centru za socialno delo Šentjur se zavedajo, da je večkrat potrebno ponuditi še kaj več kot denar, kajti topla beseda in praktična pomoč mnogim pomenita največ. Center že od leta 1992 izvaja v okviru javnih del pomoč starejšim občanom na domu. Ta program se je med ljudmi zelo dobro prijel, v delo pa je vključenih kar nekaj iskalk zaposlitve, ki starejšim in invalidnim nudijo socialno oskrbo v domačem okolju.

Poleg te že ustaljene pomoči so letos oživel še en nov projekt: Pomoč družini na domu in učna pomoč otrokom. Projekt je namenjen predvsem otrokom, ki imajo zaradi družinskih razmer slab učni uspeh in se tudi drugače slabo vključujejo v vsakdanje življenje. Program izvajajo iskalk zaposlitve s V. oz VI. stopnjo izobrazbe. Odmevi družin na pomoč so menda kar dobri, čeprav je predvsem na začetku bilo kar nekaj pomislekov in negotovanj. Sicer pa delavke otrokom nudijo pomoč tako, da jim pomagajo pri učenju, se z njimi pogovarjajo, igrajo, jim skušajo ponuditi čimveč topline in jim privzgjajati delovne navade. Pomoč osnovnošolcem zaenkrat poteka v Šentjurju, Dobju, Slivnici in na Ponikvi, na Centru pa sodelujejo tudi s šolskimi svetovalnimi službami. Po besedah socialne delavke, ki skrbi za ta projekt, je celoten namen pomoči preventiven, saj skušajo v rizičnih družinah preprečiti kasnejše probleme. Širši namen projekta je tudi reševanje kriznih situacij v družinah varovancev.

Nov projekt Centra za socialno delo Šentjur so tudi t. i. Mladinske delavnice, ki so za enkrat še eksperimentalnega značaja. Njihov osnovni namen naj bi bil, da bi primerno usposobljeni prostovoljci enkrat na teden zainteresiranim učencem 7. in 8. razredov pomagali vstopati v svet odraslosti. Na centru z delavnicami v prihodnosti želijo prispevati k razširjanju razvojnih in socialnih možnosti za rast in razvoj mladih. Delavnice so zasnovane tako, da mlade navajajo k razmišljanju in oblikovanju odgovorov na poti iskanja lastne identitete. V polni obliki naj bi Mladinske delavnice zaživele v naslednjem šolskem letu, projekt pa je vsekakor dobro zastavljen, upati je le, da bo dovolj zanimanja.

Center za socialno delo je tako poskrbel za dve novosti, ki pomenita poživitev njihovih aktivnosti. Ljudje imajo o »socialni« večkrat negativno mnenje, češ, da se zganejo šele takrat, ko je resnično nekaj zelo narobe, ko pa so še možnosti za rešitev problemov, pa ne ukrepajo. Zadnji projekti pa dokazujejo, da se tudi na Centru za socialno delo Šentjur vse bolj držijo starega reka, ki pravi, da je bolje in lažje preprečevati, kot pa zdraviti.

L.H.

OŠ Dobje je odprla svoja vrata

"Kjer je veliko znanja, je tudi veliko bolečin; kdor zbira znanje, zbira tudi trud in muko."

Ko je veliki Montaigne izjavil to misel, ni mogel vedeti ničesar o današnjih šolah, pa naj bodo takšne ali drugačne. Tudi mi si večkrat naivno predstavljamo, da šole dandanes pač niso več takšne. Morda enostavno ne vprašamo pravih ljudi. Za mnoge učence je šola še vedno samo neprijetno nujno zlo, za odrasle pa mnogo preveč zaprta sama vase, da bi lahko živeli z njo.

V osnovni šoli Dobje pa so letos 14. marca že šestič uspešno dokazali, da ni vedno tako.

Dneva odprtih vrat, ki dobiva že skoraj tradicionalno obliko, pa si učitelji z ravnateljem Kramplom na čelu niso zamislili preprosto kot dan, ko zunanji obiskovalci niso tako nezaželeni kot sicer. Uspelo jim je pripraviti vzdušje, v katerem hočeš nočeš začutiš, da v nekem globokem kotičku srca vsi ostajamo učenci.

Ta dan pa je sicer samo vrh ledene gore. Gre namreč za obširen projekt, ki vse od začetka šolskega leta narekuje utrip šolskega življenja. Pogovarjala sem se z gospo Marijo Robič, vodjo projekta, ki je izbrala smernice dela. Letos so se učenci in učitelji iz Dobja in Kalobja posvetili mamam.

Že ob samem prihodu so nas pričakovali sijoči obrazki najmlajših, ki jim je že na obrazu pisalo, kako pomemben je ta dan zanje. Šola ni imela na sebi nič šolskega, bila je prijazna in odprta za vse. Telovadnico so kmalu napolnili obiskovalci. Prirediteljem je tudi tu uspelo preseči običajna starševka srečanja. Prišli so namreč tudi ljudje, ki s šolo niso neposredno povezani.

Letošnja tema o mamah se je lepo vpletla v čas pred materinskim dnevom. Mladi umetniki so se preizkusili na mnogih ustvarjalnih področjih. Razpon je bil širok, vse od raziskovalnih dejavnosti pa do tistih, ki so se z liričnim pridihom dotaknili src in morda izvabili tudi solzo ganjenosti. Za svojevrsten humorističen dodatek so poskrbeli najmlajši iz male šole in s svojo neobremenjenostjo in prisrčnostjo poželi salve smeha in gromek aplavz. Kalobški otroci pa so se tudi tokrat izkazali kot obetavni folkloristi.

Sámo telovadnico so obogatili z razstavo, ki je bila prava zakladnica najrazličnejših idej in zamisli. Izdali pa so tudi priložnostno glasilo, ki bi si že zaradi simpatične oblike prislužilo kakšno vrstico več.

Po končani prireditvi je sledila zakuska za vse obiskovalce, na ogled pa je bila tudi baje fantastična razstava drobnega peciva, ki jo je pripravil aktiv kmečkih žena. Baje pa zato, ker mi je do tja uspelo priti šele, ko so jo že pojedli.

In kaj naj rečem za konec? Prireditev je uspela in kot bi rekla gospa Robičeva, zato, ker je z njo živel ne samo cela šola, ampak tudi ves kraj. Vsak je vanjo vtikal delček sebe in svoje ustvarjalnosti in če vprašate mene, je prav to pot do drugačne, bolj prijazne šole - pa učni načrti gor ali dol.

Saška Teržan

Obvestila matične službe

Porok ni bilo

Umrlí so

Jožef Kožuh (69) s Straže na Gori, Franc Masten (85) iz Hotunja, Jožefa Kolman (74) iz Lok, Jožefa Hajnšek (87) iz Šentjurja, Alojzija Kocman (60) iz Šentjurja, Jožefa Brečko (91) iz Doropolja, Marija Hladin (79) iz Završ.

Zlata poroka

Alojz in Fanika Cerovšek: mladi, pazite na svoje zdravje!

Te dni sta 50 letnico skupnega življenja praznovala Alojz in Fanika Cerovšek iz Gorice pri Slivnici. Kljub temu, da sta oba vezana na invalidska vozička, sta zbrala dovolj poguma, da sta svojo obletnico skupnega življenja slovesno proslavila. V Ipavčevi hiši sta ju zelo prijazno sprejela župan Malovrh in načelnica UE Stoparjeva, s sorodniki pa so se dobili v Grassellijski gostilni.

Njuno življensko pot, ki sta jo skupaj začela pred pol stoletja v Celju, in jo zdaj nadaljujeta pri sinu in snahi v Gorici pri Slivnici, je usodno zaznamovala bolezen. Alojz se je moral upokojiti zaradi multiple skleroze že leta 1960 in je že 15 let priklenjen na posteljo, Faniko pa je prizadela težka sladkorna bolezen. Zapušča jo vid, že dve leti pa sta mimo, odkar nima več noge.

"Živela sva skromno in mirno. Nič si nisva ustvarila, vse so vzeli bolezen in zdravniki. Iskala sva zdravje povsod, od Doba do Valdoltre, toda vse zaman", je potožila Fanika.

In kako uspevata premagovati svoje težave?

"Ne vem, kaj bi rekla. Včasih sem čisto obupana, včasih pa se mi zdi, da je vendarle še lepo živeti," je s solzami v očeh povedala

Fanika. "Težko je, res težko. Kaj naj rečem? Morda le to: mladi, čuvajte zdravje, vse drugo je manj pomembno!"

V imenu brlancev ŠN jima čestitamo k njenemu jubileju in želimo, da bi žarki življenjske radosti še pokukali tudi v njuno sobico.

F.K.

Kalobje me je dvakrat rešilo

Že odkar pomnim, poslušam zgodbi o Stvarnikovi Faniki. V nižjih razredih osnovne šole je sošolka kar naprej omenjala neko teto, ki je baje tako zabavna, v višjih pa gospa Cvetka, le, da se meni ni niti sanjalo, katera teta za božjo voljo je to.

To radoživno gospo, polno dobre volje in elana, o kateri so vsi pripovedovali s takšnim navdušenjem, sem imela čast spoznati prav na njen devetdeseti rojstni dan. V četrtek, 12. februarja, so jo namreč obiskali Hribernikova in Arzenškova, ter poleg povabili še mene. Tudi tokrat so se dolgoletne članice organizacije Rdečega križa spomnili z drobno pozornostjo. Gospo Faniko smo našli v Štorah pri hčerki, kjer preživlja zimo. "Oh ja, seveda se bom vrnila na Kalobje! Samo pozimi je pa dobro, če imaš koga ob sebi. Dnevi so tako dolgi, temni in seveda dolgočasni." In veste, kaj je ta devetdesetletna gospa, ki jo še v svojem življenju nisem videla, dejala ob pogledu name? "Ja, ti si pa sigurno od Ročeve...ja, ja, saj se čisto dobro spomnim, ko te je mama takole (pokaže z roko štirideset cm nad tlemi) pripeljala v cerkev...kaka štiri leta bo od takrat..." Naj mi kdo reče, da ne slišim prav! No ja, malo več kot štiri leta bo res od takrat, ampak kako je vedela?! Bo menda že držalo, da takih generacij ne delajo več.

Potem pa se gospa Fanika zatopi v spomine: "ko bi ljudje vedeli, koliko sem prestala..."

pravi, a njen obraz še vedno odseva vedrino in veselje. Rodila se je na Kalobju v veliki družini s šestimi brati in sestrami. Z ničemer ji ni bilo prizanešeno. Šola je bila luksuz, ki

ga je morala Fanika zamenjati za pesterniško delo, potem se je udinjala za deklo v župnišču in se kmalu poročila.

S Kalobja se je mlada družinica, ki sta jo obogatila dva otroka, preselila v Črnomelj. Topel dom je uničila vojna, saj so se morali izseliti ...na Kalobje seveda. Potem ko je mož dobil zaposlitev v Celju, so se preselili tja. Potem se začne tisti del, ko Fanika v mislih odplava in bolj sama zase pravi, koliko je prestala. Čez nekaj mesecev je mož umrl na delovnem mestu. Fanika je postala mlada vdova, ki je morala preživeti družino kakor je vedela in znala. Ob bombardiranju Celja so že drugič ostali brez vsega. Vojna jim res ni prizanašala. Že drugič so se preselili na Kalobje. Zdaj so tu tudi ostali. Fanika se je posvetila kmetovanju in se leta 53 ponovno poročila. Od leta 71 pa spet živi sama, kot vdova. Otroka sta odrasla in jo rada obiskujeta.

Zdaj je zima in živi pri hčerki v Štorah. Kmalu pa bo poletje, takrat se bo spet vrnila na svojo domačijo, ki ji je vedno nudila zavetje v času stiske. "Lepo je tam," pravi Fanika in se skrivnostno nasmehne.

Kaj naj še rečem? Vesela sem, da sem jo spoznala. Zagotovo je ena najbolj korajžnih devetdesetletnic, kar sem jih videla. Vsi skupaj ji želimo, da ji zdravje še dolgo dobro služi in naj vedno ohrani tisti samo njen smehljaj, ki razodeva dušo in spleta vez z ljudmi okrog nje. Še na mnoga leta!

Saška Teržan

Vesti iz KS Ponikva

Svet KS Ponikva je na februarSKI seji sprejel finančno poročilo za lansko leto in načrt za leto 1998.

Lani je KS najprej odplačala dolg (4 M) Cestnemu podjetju za asfaltiranje cest v Spodnjem Dobovcu in proti sv. Ožboltu. Iz sredstev samoprispevka (12,5 M) in prispevka krajanov (1,5 M) smo asfaltirali cesto od Cecinja do Bobovega. 9 milijov SIT, ki smo jih dobili iz občinskega proračuna, smo namenili za obnovo igrišča pri stari OŠ (0,5 M), preplastitev ceste od Lipe do stare OŠ (0,5 M), gramoziranje makadamskih cest (1,5 M), oranje snega (0,6 M), dotacije društvom (1,3 M), sanacijo vodovoda Slatina - Luterje (0,8 M), odvoz kontajnerjev (0,7 M), 2,6 M pa smo porabili za tekoče stroške (novoletna okrasitev, čiščenje, označbe cest, orientacijski pohod, odmere, pisarna KS).

Lastni prihodki KS (1,5 M) so bili porabljeni za plačilo vode za Luterje in Slatino (1,2 M) in za vzdrževanje pokopališča (0,3 M).

Skupno je KS imela 25 milijonov SIT prihodkov in jih je vse porabila za načrtovana dela in za plačilo dolga.

V letu 97 smo uspeli predati JKP v upravljanje vodovod Slatina - Luterje ter pokopališče šmarskemu GEKOT, kar je v skladu z zahtevami zakonodaje.

Na Ponikvi se premika

Leto 1997 je prelomno glede urejenosti kraja: odstranjene so najbolj nevarne in zanemarjene ruševine, obnovljena sta cerkev in župnijski objekt, nekoliko je bolje s smetmi. Slednje sicer še vedno opozarjajo, da ne spoštujemo dovolj reda in nimamo potrebne pietete do mrtvih. Nekateri prebivalci iz okolice še vedno odlagajo odpadke v pokopališki kontajner, čeprav je zanje namenjen kontajner na drugem mestu. Pred dnevi se je pričela obnova (zgodovinske) hmeljske sušilnice, turistično društvo je odprlo solidne prostore z nekaj zgodovinskega gradiva (za dogajanje po letu 1941 najbrž še ni napočil čas), postavljeni so estetski smerokazi in pripravljenih je bilo nekaj prireditev.

Priznati je treba, da so prizadevanja KS in TD odmevna, še uspešnejša pa bodo, če bomo pri urejanju kraja sodelovali vsi krajani. Škof Slomšek je v eni od pridig povedal: kar je pa prihodnjim gospodarjem in gopodinjam na kmetih najbolj potrebno, je kmetijstvo, katero jih uči zemljo dobro spoznavati in obdelovati, travnike čediti in za tečno hrano skrbeti, drevje žlahtniti in živino rediti... Danes bi verjetno še dodal: pospraviti gradbišča, okolico hiš, urediti ograje...

Za leto 1998 smo načrtovali 26 M prihodkov. Iz sredstev samoprispevka bomo najprej odplačali dolg za cesto na Bobovo, preostanek pa porabili za cestne odseke Dobnik - Arzenak - Dobnik (Dolga gora), Benčan - Lovski dom in Slom - Ipšek. Ker imamo denarja le za 1,5 km, ti odseki pa merijo 2,7 km, bo potrebno en odsek izpustiti ali pa najeti posojilo,

Občinski denar (9 M) in lastna sredstva (2,7 M) bomo namenili za ureditev kanalizacije pri gasilskem domu na Ponikvi (0,5 M), postavitvev treh svetilk (0,3 M), gramoziranje makadamskih cest (1,5 M), plačilo asfalta v Lipoglavu (0,6 M), odvoz kontajnerjev (0,4 M), ambulanto (0,3 M), pisarno turističnega društva (0,2 m), preplastitev ceste Zg. Okrog - Sp. Okrog (0,8 M), računalnik za pisarno KS (0,4 M), dotacije društvom (2,5 M) ter za druge stroške (2,6 M). Iz dotacij društvom smo namenili 0,75 milijona SIT GD Dolga gora za nakup avtomobila ter 0,6 M za otvoritev Slomškove hiše.

Da bi na Ponikvi naredili vsaj tisto, kar bi bilo potrebno, bi morali iz proračuna občine pridobiti več sredstev. Potrebno bi bilo razširiti most pri železniški postaji, asfaltirati občinske ceste Slatina - Bač, Srzevica - Okrog, Slom - Podgaj, prekriti kulturno dvorano, usposobiti ambulanto, zgraditi igrišče pri novi OŠ, pločnik na Hotunje, podaljšati pešpot in še kaj. Iz občinskega proračuna so v preteklih letih

(vključno z letošnjim letom) za investicije namenili čez 1 milijardo SIT, od tega je Ponikva dobila le denar za preplastitev ceste skozi drevored, dotacijo za Slomškovo hišo ter za popravilo šolske strehe.

Občina je v teh letih investirala v obvoznico, podvoz, dom upokojencev, športni park, šolo v Hruševcu, vodovod Hrastje in sedaj še v nadvoz čez železnico, kar je gotovo bilo upravičeno. Če pa bi investirala nekaj več tudi v druge KS, bi naredila modro politično potezo in verjetno preprečila želje posameznih KS po samostojnih občinah.

Anton Vrečko, preds. sveta KS

OBVESTILO KRAJANOM PONIKVE

KS organizira 3. in 4. aprila spomladansko očiščevalno akcijo. V ta namen bodo na več mestih postavljeni kontajnerji. Prosimo, da v njih ne odlagate raznih lesenih predmetov ali gradbenega materiala, ki jih je mogoče uničiti drugače.

V primeru slabega vremena bo akcija prestavljena.

KS Ponikva

Občina in Upravna enota se slabo vključujeta v opozarjanje in kaznovanje kršiteljev. Morda bi posameznike spodbudilo pisno opozorilo KS ali Občine? Možna spodbuda bi bila tudi vsakoletna razglasitev najbolj in najmanj urejene domačije?

Prosvetna dvorana kliče po prenovi, odstranitev bivše zadružne mlekarnice pa bi tudi lastniku bila v ponos. Če Občina Šentjur gradi podvoz s prispevki za stavbna zemljišča, in to tistim občanom, ki so zavrnil samoprispevek, bi lahko obnovila tudi našo prosvetno dvorano in tako Ponkovljanom vlila več volje za plačevanje dvomljivo izglasovanega samoprispevka.

Pomembna pridobitev je obnova Slomškove domačije, dvome pa vzbuja odmikanje pričakovane beatifikacije Slomška. Pričakovanja, da se bo to zgodilo ob obletnici papeževega obiska, se niso izpolnila. Ali se bo to zgodilo ob vrnitvi cerkvenih gozdov? (Zgleda, da je bog že delno reagiral in LDS obdaril s pametjo ob spremembi zakona o denacionalizaciji). Ali ob vrnitvi verouka v šole? Morda pa gre le za prevrednotenje slovenskih cerkvenih veličin? "Božji mlini pač meljejo počasi", pravi naš pregovor.

Vinko Jagodič, Ponikva

Čigav je svetnik z Brda?

Tako provokativen naslov v eni izmed številčk Novega tednika je mnogo obetal, zato sem pazljivo prebral napisano in se v nedeljo dopoldne nenapovedan pojavil pri obeh akterjih medijsko odmevnega dogodka na Brdu, pri predsedniku gradbenega odbora Francu Gračnerju in občinskem svetniku Antonu Koprivicu. Ker sta oba gospoda soseda, bi se z njima skoraj lahko pogovarjal hkrati, kar pa ne bi bilo najbolje, saj bi potem imel le eno zgodbo.

Zgodba predsednika gradbenega odbora Gračnerja:

Pravzaprav nimam povedati nič posebnega. Sosedje na Brdu smo sklenili letos urediti 1300 metrov ceste na Brdu od Gučeka do

Franc Gračner

Gračnerja nad Lažiščami, od tega pa naj bi po načrtih KS asfaltirali približno 500 m cestišča od Gučeka do križišča Gajtar, preostanek cestišča, na katerega se navezujejo še štirje sosedji, to je od križišča Gajtar do drugega Gračnerja pa bi pripravili za asfaltiranje. Najprej smo se menili, da bomo delali skupaj, pozneje pa so si nekateri premislili in smo se dogovorili, da bo vsaka hiša uredila cca 140 m cestišča. Vsi smo svoje naredili, le sosed Koprivic je menil, da razdelitev vse trase na enake dele ni

pravična, saj skupna cesta pelje le od križišča pri Jazbecu do križišča Gajtar, to je okrog

Anton Koprivic

300m, vse drugo, zlasti še daljši odcep proti naslednjemu Gračnerju, pa so le odcepi, ki grejo lahko le v breme posameznikov. Iz protesta je uredil le približno polovico odseka, za katerega je bil zadolžen, potem pa je izsiljeval naše sodelovanje in je nagovoril Jožeta Gračnerja, da je s svojim traktorjem zaprl cesto. Cesto smo seveda potem sporazumno z Jožetom odprli, Koprivicov odsek ceste pa je vse do danes ostal neurejen. Predlagali smo svetu KS, da se namesto načrtovanega odseka, ki je sicer nekje na sredini in je za Koprivca edino zanimiv, asfaltira nadaljevanje od Gajterja naprej.

Zakaj Koprivic ni hotel delati z vami?

Razšli smo se pri izbiri izvajalcev del, zlasti dobave šodra. Koprivic je zahteval, da sklenemo pogodbo z njegovimi sorodniki, jaz pa sem na razpisu dobil bistveno cenejše (30%) ponudnike in smo pogodbo sklenili z njimi. Tudi njegov predlog, da bi skupaj delali le manjši odsek ceste, ni bil sprejemljiv, saj sicer štirje preostali sosedji, od katerih nekateri nimajo nobenih prihodkov, povezave z asfaltno cesto pri Gračnerju ne bi mogli narediti in povezave z občinsko cesto ne bi verjetno nikoli imeli.

Pravim, da je občinski svetnik Koprivic preveč zazrt le v svoje koristi.

Ali niste tudi vi nekoč Koprivicu zaprli cesto s traktorjem?

Ja, sem. Moj oče je Koprivicu dovolil, da je preko naše njive speljal svojo cesto od Gajterja naprej, toda je zahteval, da Koprivic naredi odpis tega zemljišča, kar še do danes ni storil. Ta njegov odsek je bil asfaltiran lani s pomočjo KS in celo samega župana Malovrha, ki je svojemu občinskemu svetniku menda prispeval 200 000 SIT iz občinskega proračuna.

Občinski svetnik Anton Koprivic:

Takole bom rekel: občinski svetnik že ve, čigav je, le sosedji ne vejo, čigava je cesta!

Pravega dogovora o gradnji ceste ni bilo, sosed Franci Gračner pa marsikaj odloča kar po svoje. Meni so kar določili, da moram urediti tisti del ceste, ki je po mojem prepričanju skupen in bi ga morali urediti vsi. V načrtu KS je bila le cesta do križišča Gajtar, nadaljevanje mimo Bobekov, Lokovška in Klavžarja, pa je le njihov odcep, kakršen je tudi moj, ki sem ga sam asfaltiral lani. Meni takrat pač ni nihče pomagal. Asfaltiranje tega odsepa ni v skupnem interesu, oziroma je v interesu mojega soseda Gračnerja, da bi po njem vozil mleko do zbiralnice.

Torej tu ne gre za nobeno politiko, ampak samo za skaljene medsebojne odnose. Mislim, da bi ti mladi vendarle morali tudi kaj vprašati in upoštevati nas starejše. Mislim, da bi se na tej cesti dalo marsikaj narediti boljše in cenejše. Da sem jaz nagovoril soseda Jožeta, da je zaprl cesto, pa seveda ni res. Kolikor je meni znano, se mu je tam le pokvaril traktor in so zadevo takoj izkoristili za gonjo zoper mene.

Tako, to je vse. No, skoraj vse! Preostanek ne bo težko najti med vrsticami.

F.K.

Bili smo pri Ivanki in Nuški

Društvo upokojencev Šentjur obiskuje svoje člane, če so le ti bolani ali v težavah. Tako smo februarja obiskali Ivanko Doberšek iz Lokarij, ki je zaradi bolezni in invalidnosti vezana na dom in odvisna od pomoči sosedov, prijateljev in drugih, ki

ji tu in tam priskočijo na pomoč.

Vesela je bila našega obiska in nam je zaupala, koliko stroškov ima z zdravili, s prevozi k zdravniku in drugim, ZPIZ pa je njeno prošnjo za socialno pomoč zavrnil. Poskušali ji bomo pomagati s svojimi skromnimi sredstvi, vsekakor pa ji bomo omogočili udeležbo

na naših družabnih srečanjih, da se bo lahko malo sprostila v družbi prijateljev.

Nuška Debelak je naša dolgoletna članica in je na zdravljenju v Topolšiči. Našega darilca in pozornosti je bila vesela kot vsak, ki ga bolezen loči od doma in domačih.

DU Šentjur

Slikar Joško Vodeb

Joško Vodeb se je rodil pred 87-imi leti na Šturbejevi domačiji, ki se je tako ime drži še danes. In rad se pohvali, da je začel hoditi v šolo še za časa Avstro-Ogrske.

Njegova slikarska pot se je začela v osnovni šoli, že kar v prvem razredu. Učiteljica je vsem učencem v razredu velela narisati, kar so hoteli. Takrat so pisali in risali po tablicah še s kamenčki, podobnimi kredi, da so vse storjeno lahko tudi zbrisali. No, pa je Joško narisal berača s cekarjem in rožencem v roki, kako gre sključen po cesti. Tovarišica je Jošku tablico brez pojasnjevanja vzela, Joškovi sošolci pa: "Hi, hi, hi, kam boš pa sedaj pisal?" Joško je bil prestrašen, a brez razloga, saj je bila učiteljica tako navdušena nad njegovo sliko, da je brž hitela iz razreda in vsem učencem in učiteljem povedala, kako nadarjenega učenca ima v razredu. Tako je bilo z njegovo zgodnejšo "malarijo", ki jo je izpopolnjeval še pri pouku risanja, učitelj pa mu je delil dodatne nasvete. Največ je takrat risal grafiko-z ogljem se je učil senčenja na neke vrste ovojni papir, kjer je bila razlika med svetlobo in senco najbolj izrazita. Joško si je zelo želel postati pleskar, a so starši rekli ne: "Pijanec pa ne boš!". Tako se je končalo njegovo upanje, da bi kdaj poklicno držal čopič v rokah.

Pa je prišla vojna. V redni vojski sploh ni imel časa misliti na risanje, a ko so ga določili za kulturnika, je njegov talent prišel na plano. Risal je letake, plakate... , propagandno ustvarjanje pa nadaljeval še po vojni v gasilskem društvu, katerega še edini živeči ustanovni član je, pa v prosvetnem in kulturnem društvu.

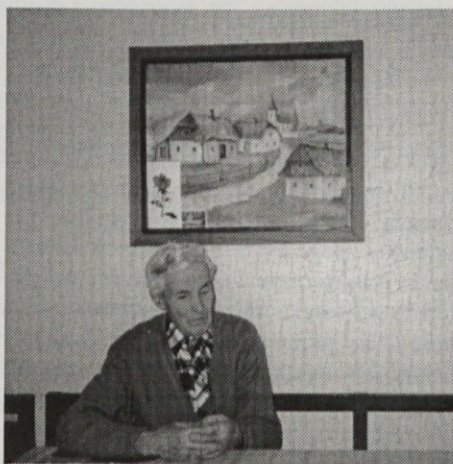
Takoj po vojni se je oženil s Šušterjevo Tončko in rodila sta se jima dva sinova, Jože in Lojze. Enkrat je moral njegov sin Jože za domačo nalogo naslikati sliko na temo jesen. Naslikal je drevo, človeka, ki

pleza po njem in obira jabolka, a s sliko ni bil zadovoljen. Oče Joško mu je iz nejevolje pomagal tako, da je sliki nekaj dodal. Joškov učitelj pa je takoj prepoznal očetovo pomoč pri slikanju in tudi sam stopil do Joška ter mu svetoval, kako risati z barvami. Tako Joško še danes največ slika z barvami na platno. Včasih naslika kakšen motiv tudi na steklo, kar velja za težje, poskusil se je že tudi pri ustvarjanju impresije, abstrakcije, a je ugotovil, da mu pri vsej stvari še najbolj leži slikanje pokrajine, dotrajanih zgradb, med živalmi pa konji. Pri tem pravi, da slovenske pokrajine ne gre risati brez cerkvice na hribu in kozolca v dolini.

Joško se dobro spozna tako na domačo kot tujo slikarsko sceno in med slovenskimi slikarji najbolj občuduje Ivana Groharja, Lojzeta Perka, Jakija, med tujimi pa Van Gogha, Rembrandta, Michelangela, Leonarda da Vinci in Tiziana. Za prave mojstre ima slovenske karikaturiste, predvsem Mikija Mustra in Senico.

Kdo je ocenjevalec njegovih slik?

Pravi, da je včasih kakšen svoj izdelek pokazal prijateljem in jih povprašal o njem,

ker se mu je zdelo, da nekaj manjka, a ni imel nihče nič pripomniti. Po napotke in

strokovno kritiko se sicer rad obrne na šentjurskega slikarja Goceta Kalajdžijskega. Joškove slike krasijo stanovanja abstraktne slikarke Grasselijeve v Ameriki, sorodnikov in znancev v Mariboru in Celju, razstavljal je že v šentjurski knjižnici, v šoli, tudi v kulturnem domu. Za svoje ustvarjanje še ni dobil nikakršne nagrade, kar komentira s tem, da se nerad daje ljudem v zobe in pravi, da imajo npr. muzikantje pri samopredstavljanju lažje delo, kajti glasbo je pripravljeno poslušati več ušes, kot oči gledati sliko.

Joško najraje slika, ko se lahko naredi brez skrbi, to je takrat, ko ve, da je na skednju dovolj krme, v hlevu dovolj stelje, ko ve, da posebnega dela ni. Se pa je zgodilo včasih, da je bila žena Tončka jezna nanj, saj je risal tudi takrat, ko je bilo dela, kar je Joško opravičeval in še opravičuje s tem, da je treba slikati, ko te slikarska strast zagrabi. Pa ženina jeza sploh ni bila potrebna, saj je Joško zelo dober gospodar in ima kljub 87-letnosti še vedno skrb vsak dan iti v hlev, poleti še upa, da bo tu in tam nakosil prilosta in pomagal pri vsakdanjih opravilih.

Trenutno ustvarja sliko s cerkvico svetega Urbana in stavbo zraven nje, v sobi, ki mu jo je uredil njegov sin Jože, da lahko po mili volji slika, na da bi ga kdo motil in ne da bi on koga motil.

Joško se veseli, ker so nekaj talenta za barve in slikanje podedovali tudi njegovi nasledniki. Prav ponosno mi je pokazal vnukovo sobo, kjer stene krasijo prave mojstrovine in kot pravi njegova mami, se zabubi v svoji sobi in ni ga moč priklicati niti h kosilu, ko ga zagrabi slikarska strast. Sicer pa je Ciril Kosmač napisal, da je najhujša lakota lakota srca.

Nina Gradič

Počastili Prevorjanke

Ženske so v sodobni družbi še vedno zapostavljene, vsaka na svoj način. Marsikatera bi potožila, da mora sama kuhati, pospravljati, skrbeti za otroke, druge vidijo zlo družbe tudi drugje. Če hočejo uspjeti, se morajo izredno izkazati, z znanjem in sposobnostjo in se pogosto marsičemu odpovedati. Včasih tudi materinstvu. Slednje so prikrajšane še za tisti dan v letu, imenovan materinski. Ta praznik je sicer "postkomunistična" novost, včasih smo praznovali le 8. marec, potem pa, ko je dan žena vzel vrag, smo začeli praznovati dan mamic. No, letos pa spet prihaja na površje tudi 8. marec in imamo ženske kar dva praznika. Napredek, ni kaj!

Svojih mamic in sovaščank so se letos spomnili tudi prevorski kulturniki in so jim pripravili dveurno prireditev s s številnimi gosti. Po pozdravnem govoru g. Pajka so ženske zabavali člani dramskega krožka OŠ Vojnik s prijetno igro Kraljevi smetanovi kolački. Izvedba in bogata kostumografija sta očarala številne obiskovalke. Še večje pa je bilo navdušenje, ko so začele prepevati ljudske pevke iz Šmartnega v Rožni dolini. Potem se je ob grickanju peciva in praznemu kozarcev razvila v podprti prevorski šoli prijetna družabnost. Prevorjanke so bile presrečne, da se še kdo spomni nanje.

Aleksandra Maček

Mavrični splet besed

Bliža se materinski dan, dan ko s šopkom rož ali drobnim presenečenjem svojim mamam pokažemo, da jih imamo radi. Mavrični splet besed na OŠ Franja Malgaja Šentjur, je le ena izmed številnih prireditev, v katerih otroci na prav poseben in prijeten način svojim bližnjim podarijo lepo misel, pesem in besedo. Ob zvokih flavte, violine in kitare so sami prebrali svoje misli o sreči, ki je bila zanje vesel nasmeh, nova igračka, ali pa čisto "nov" bratec, ki ga je mamica prinesla domov iz bolnišnice. Lepe glasove in navihane besedne igre je tokrat v ozadju spremljal tudi video-spot pesmi Kdo si (GAAD band).

Tudi mlade članice gospodinjkega krožka so se izkazale in za mamice pripravile razstavo "To so kuhale naše babice". Koruzni žganci, domača klobasa, vinske štraube, šarkelj, pirhi, maslene blazinice, orehova potica, zabeljen fižol, prosena kaša niso le lepo izgledali, ampak so bili tudi okusni, kar smo se po zaključenem programu lahko na "lastna usta" prepričali.

B. G.

Sonce vedno z otroki hodi

"Drage mamice. Radi vas imamo, pa čeprav vam tega ne pokažemo vsak dan. In veseli smo, da ste danes med nami, da vas lahko kot sončni žarek objamemo in malo pobožamo." Te besede so resnično ogrele prenekatero materinsko srce v Gasilskem domu pri Lokarjih, kjer je OŠ Blagovna in vrtec Blagovna pripravil prireditev v počastitev materinskega dne. Po odru so pele in plesale male sovce, čuki, račke in zajčki, goske in lisičke. Zamaskirani, a žareči obrazki so radostno upirali oči v številno občinstvo in nam s prijetno igrico Sovica Oka ter številnimi pesmicami in recitacijami pripravili res lep večer.

B.G.

Smeti, smeti...

Nikoli konca s to nesrečno nadlogo! Če smo v ŠN se pred časom zaradi njih nekoliko posmehovali Ponkovičlanom, se sedaj lahko držimo za glavo tudi v Šentjurju. Ni mogoče prezreti pravega divjega smetišča takorekoč v središču Šentjurja, pred Emom, v vsaki drugo grapi pa se vztrajno nabirajo odsluženi štedilniki ali druga krama. Nikogar ni, ki bi stopil na prste naši malomarnosti. Komunalnega inšektorja nimamo, vse druge državne inšpekcije pa se ukvarjajo bogve s čim vse. Tudi sprejeti odlok o odvozu odpadkov je še vedno mrtva črka na papirju. Krenilo je le toliko naprej, da so v mestu Šentjur odkrili 200 hiš, ki nimajo urejenega odvoza smeti. Še najmanj desetkrat toliko pa je takšnih grešnikov po drugih KS. Sicer pa tudi Občina z odvozom smeti ne misli posebno resno. V sprejetem odloku so si zapisali, da bodo na 100 prebivalcev zagotovili vsaj en smetiščarski kontajner, v proračunu pa so za to zadevo rezervirali 3x premalo sredstev. Seveda pa bi tudi proračunska 2 milijona zadostovala za te kontajnerje - toda le pod pogojem, da bi nam jih odvažali Šmarčani. Odvoz emega kontajnerja nam Celjani zaračunajo okrog 30 000 SIT, Šmarčani pa isto zadevo odpeljejo le za borih 8000 SIT. Tudi tako velike razlike v ceni niso dovolj, da bi naši občinski možje razmislili tudi o možnosti, da bi dali zaslužiti sami sebi in bi sami pospravili smeti za seboj. Ali pa se vsaj poskušali dogovoriti z Saubermacherjem iz Lenarta, ki uspešno in ceneje čisti že večji del Štajerske. Mi smo zaljubljeni v Celjane, ki nam naše smeti takole polovično odvažajo - v našo občino, na mejo Proseniškega.

Mesto Šentjur, urejeno, čisto in prijazno!

Tudi v letošnjem letu dajemo povdarek čistosti in urejenosti našega mesta. Zato smo se odločili, da organiziramo čistilno akcijo za varovanja okolja in hortikulture ter pričakamo velikonočne praznike, praznik Sv. Jurija in svetovni dan ZEMLJA, dne 22.04.1998, zato

V A B I M O
vse krajanje Šentjurja, podjetja, šole, ustanove, društva in politične predstavnike, da se udeležite akcije čiščenja mesta, okolice bivalnih objektov in objektov podjetij, obrežij Pešnice, Voglajne in Kozarice, ki bo v **SOBOTO, 4. APRILA 1998, s PRIČETKOM ob 8.00 URI**

ZBIRNA MESTA za posamezna področja mesta so :

1. most čez Pešnico za ulice:
2. Pod kostanji v Zgornjem trgu za ulici:
3. Gasilski dom Šentjur za ulice:
4. Obračališče pri Amonu, I.Celjske čete za ulice:

5. Kapela, Ul. Tončke Čečeve za ulice:

6. Parkirišče za Občino za ulice:

7. Parkirišče pri OŠ Hruševac:

Vsem udeležencem bodo na zbirnih mestih razdeljene PVC vrečke za smeti. Za pobrane smeti bo organiziran odvoz.

Pridite in preživite sobotno dopoldne med sosedi, prijatelji in znanci ter vsemi tistimi, ki nam videz mesta in kraja nekaj pomeni.

Zaključek akcije bol okoli 12.00 ure, ko bi se vsi udeleženci zbrali na Mestnem trgu, kjer bomo ob glasbi in golažu proslavili delovno zmago.

Čistilna akcija za **KOSOVNE ODPADKE**

Akcija bo potekala od 02. do 04. aprila 1998. Krajanje ŠENTJURJA naprošamo, da postavijo kosovne odpadke (stare hladilnike, pralne stroje, avtomobilske gume, pohištvu in ostalo) pred stanovanjske hiše ob pločnikih do 16. ure v četrtek in petek ter do 10. ure v soboto tako, da bo mogoč dovoz s tovornjakom.

Mestni svet KS Šentjur - mesto

Kupim delnice Uniorja, Cinkarne, Gorenja, telekoma, Save in skladov. Tel. 041 707 732 ali 485 049.

TRGOVINA NA DEBELO
IN DROBNO

Dole pri Šentjurju
Tel.: 743-216

Delovni čas:
delavnik: 7 - 20
sobota 7 - 20
nedelja 7 - 13

AKCIJSKE CENE

OLJE ZVEZDA 1L
165,90

KEKSI BONFUR 1KG
268,90

PRASEK ARIEL 3,6KG
842,00

ALPSKO MLEKO 1L
112,30

Cene veljajo do razprodaje zalog!

PRI NAKUPU

- nad 2.000 SIT vas postržemo s kavo v našem bistroju
- nad 3.000 SIT vam poklonimo darilo
- nad 10.000 SIT dobite majico z našim znakom
- nad 15.000 SIT vam nudimo zamik plačila za 30 dni

Vesele velikonočne praznike

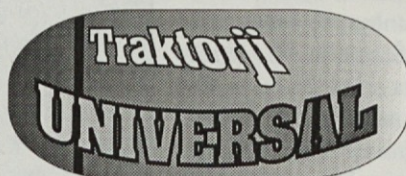
in veliko lepih pisanic

vam želi

TRG. UŽMAH

Planina

**ki za praznike za Vas
pripravlja posebej
ugodne nakupe!**

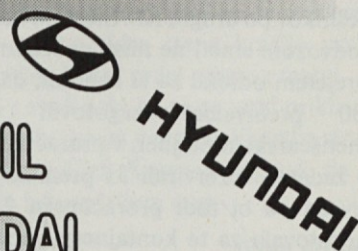
791-142

MLA-CAR

Prodaja in servis vozil, Stopče 32b, 3231 Grobelno
telefon (063) 794-300, 794-310, fax 794-320

PRODAJA NOVIH VOZIL MITSUBISHI IN HYUNDAI

**Velika ponudba rabljenih vozil, izjemne cene,
zelo ugodni kreditni pogoji, v račun
uzamemo vaše rabljeno vozilo, možnost
menjave **staro za staro**, servisiranje vozil,
avtoličarske usluge!**

ZAUPANJE

NAGRAJUJEMO!

Kalobške bučnice

Kaj je torej novega s hribčka na sončni strani Rifnika?

Sicer mi je nerodno priznati, vendar imam vse bolj občutek, da še z vaškimi čenčami nisem najbolj na tekočem. Vse bolj sumim, da je za tako stanje kriva moja podtalna povezanost s špijonskim časopisom, ki ga ravnokar držite v rokah. Tako se bom morala v glavnem omejiti na novice na "višinski" ravni.

Gasilci so Žepred časom veselo zakorakali v novo delovno obdobje z občnim zborom. Kakšnih pretresljivih sprememb niso doživeli, vsaj na vrhu ne. Tako jim bo še naprej klical Na pomoč! dosedanji predsednik g. Pušnik. Le poveljniško titulo so po novem zaupali Romanu Seliču. Podrobnosti z zabave pa kdaj drugič - sem jo namreč preskočila. Zamudila sem tudi klasično popustno soboto in ples v maskah, če pa naj verjamem govoricam, je zabava več kot uspela in celo nagrade so bile čisto negasilske. Največja senzacija je bila prva nagrada. ACI - avto iz Celja je namreč poklonil avto...za dva dni v uporabo.

Kaj se dogaja v lokalnem občinskem kotlu a la krajevni skupnosti se mi žal niti ne sanja. Človek bi rekel, da ne prav dosti. Sicer pa oni ne kažejo kakšne posebno globoke Želje, da bi svoje ljudstvo informirali in izobrazili, pa če tudi gre za humanitarno akcijo, ko so starejšemu gospodu po požaru pomagali na noge. Jaz pa, po pravici povedano, tudi ne umiram od Želje, da bi me nadirali, da tiščim nos tja, kjer me nič ne briga.

Da ne pozabim največje senzacije; na Kalobju, kjer je kultura res že davno krepnila, pa če se nekateri še tako upirajo pogledati resnici v oči in kjer je najbližja proslava menda bila ob dnevu OF (ko je to seveda še bil praznik) in kjer se toliko opevanih iger spomnijo le še priletni krajani...v tem kraju imamo po novem, ne boste verjeli, kar dve društvi. Eno je Prosvetno in skrbi za pravilno dvigovanje rok, drugo pa je Kulturno in se trenutno trudi okrog materinskega dne. Kakorkoli že; vsi živimo v nestrpnem pričakovanju dramske igrice, ki jo bo prvo, se pravi Prosvetno društvo postavilo na oder še v letošnjem letu. Tako je vsaj obljubil gospod predsednik. Sicer pa je res že skrajni čas, da se nekakšen princ s poljubom oživi našo spečo kraljično kulturo.

Saška

Humanitarna dejavnost tudi v Šentjurju

Verjetno prav dobro poznate stari ljudski rek, da sita vrana lačni ne verjame. Žal se v vsakdanjem življenju vedno znova dokazuje njegova resničnost. Če je za ene tedenski nakup v bližnjem nakupovalnem centru postranska zadeva, ki jo je pač treba opraviti ali celo zabava, pa je za druge samo še ena stresna situacija, ko bo treba spet dobro premisliti, kaj in koliko kupiti. In če je enim otrokom samoumevno, da počitnice minevajo v brezskrbnem življenju znanih letovišč, so za druge to spet samo sanje...

V okviru akcije RKS "Nikoli sami 97" pa so se tudi v Šentjurju petim otrokom iz socialno ogroženih družin za nekaj časa izpolnile sanje. V času od 22. pa do 28. februarja so namreč letovali v Mladinskem zdravilišču in letovišču Debeli rtič. Teden, ki bo verjetno ostal v lepem spominu še lep čas.

Iz istega programa so v občini razdelili tudi 309 prehrabnih paketov, 927 kg pralnega praška ter 50 darilnih paketov za stare, bolne in invalidne.

Priznati moramo, da s tako pomočjo sicer nikomur diametralno ne spremenijo življenja, vendar bi se morali vsi, ne samo znotraj humanitarnih organizacij, bolj zavedati, da vsakokrat, ko posežeš v morje človeškega gorja tudi z najmanjšo krettno... odvzameš del bolečine in vračaš vero v človeka. To pa lahko vedno znova počnemo tudi sami.

Saška Teržan

S taborjenja na Skomarju

Taborniški Rod Divjega petelina Šentjur je v času od 5. do 8. marca izvedel že drugo taborjenje - tokrat zimovanje na Skomarju. Mladi taborniki in tabornice iz Šentjurja - center, Blagovne in Gorice pri Slivnici so se v četrtek zjutraj zbrali pred OŠ Franja Malgaja in se z avtobusom odpeljali proti Domu zreških tabornikov na Skomarju. 42 otrok je tako štiri dneve preživeloo pripravi bivakov, zavetišč in kurišč iz naravnih materialov, se šlo lokostrelstvo, signalizacijo z zastavicami in drugimi signali. Novost je bila izdelava skulptur iz naravnih materialov pod

Betina: Všeč mi je bilo, da smo lahko pele pred spanjem. Na živcesu mi šli fantje, ki so bili tako glasni, da nismo mogle zaspati.

Tadej: Najraje sem risal in streljal z lokom. Motilo pa me je, da smo kar naprej hodili ven in noter in se je bilo treba ves čas obuvati in sezuvati.

Emi: Najbolj sem si zapomnila, ko je Nina našla lisičjo lobanjo.

Nina: Postavljali smo znake Jelenom in Vidram, streljali z lokom, zvečer pa smo se hecali in imeli žurko.

strokovnim vodstvom profesorja likovne vzgoje g. Rafaela Košca in nočni pohod z baklami, ki so jih izdelali otroci sami. Seveda pa to še zdaleč ni vse kar se je te dni dogajalo na Skomarju. Pa naj taborniki in tabornice kar sami povedo :

David: Najbolj všeč mi je bil nočni pohod, ker smo lahko šli z baklami.

Miha (Ogi): Škoda, da nismo spali v šotorih. Najbolje je bilo to, da smo imeli do polnoči »žurko«.

V petek so izvedli tudi svečano zaprisego in s tem pridobili 15 novih tabornikov, med njimi tudi g. Andreja Bosia, ga. Silvo Pešak in g. Marjana Gradišnika. V bližnji prihodnosti načrtujejo tudi aktivno delo z lokostrelstvom, pripravo na letno taborjenje in vključevanje v aktivnosti, ki se bodo v mesecu aprilu izvajale v občini Šentjur. Hkrati Rod divjega petelina kandidira tudi za organizacijo izvedbe regijskega tekmovanja v mnogoboju.

Zimovanje na Skomarju so s finančnimi in blagovnimi prispevki omogočili številni sponzorji, med njimi Klasje Celje, KEA Šentjur, JATA Ljubljana, Alpos Šentjur, Resevna Šentjur, Balestra Šentjur, Mesarstvo Yuriy Šentjur, Zlatarstvo Gajšek Šentjur, Cvetličarna Majda Šentjur, Cvetličarna Metka Šentjur, Lesa Šentjur in številni drugi podjetniki.

Barbara Gazvoda

Kmetijska zadruga Ponikva 1950 - 1960

(4. nadaljevanje)

Odkup lesa

Posek lesa je bil dovoljen na podlagi odobritve gozdarskega referata na okraju, občini in kasneje gozdni upravi. Logar je les odkazal in nato podrtega žigosal. Nežigosanega lesa ni bilo dovoljeno prevažati ali kupovati.

Na območju Hotunja, Luterja in Zagaja je les odkupovala tudi drameljska zadruga oziroma v njenem imenu sposobna upravnik Jurij Belak in odkupovelec Anton Vengušt. Zanimivo je, da zaradi te "konkurence" med zadrugama ni prihajalo do sporov. Nasprotno, prav kolektiva obeh teh zadrug sta se edina srečevala na letnih prijateljskih piknikih.

Črna trgovina z lesom s Hrvaško je bila lep vir za prenekaterega Ponkvojljana, saj so tam dosegali bistveno višje cene kot pri svoji zadrugi. Prvo leto po nastopu službe je bil v inventurni komisiji za popis lesa, ki je ležal razmetan povsod po vaseh, tudi poslovodja trgovine v Hotunju. Skupaj z lesnim manipulantom Žanom Rečnikom sta hodila po vaseh in vsa premražena prišla tudi do Ošanška v Ponkvi. V topli kuhinji ju je poleg domačih sprejel sovaščan Čvič, ki je svoje poznano čudaštvo potrdil z vprašanjem, kdo pa je ta k... c s teboj?

Čvič je bil znan po tem, da je doma hodil okrog kar brez obleke v samem predpasniku in hranil v stanovanju vse, od več let starega kruha do mila in žganja. Popravljal je ure in se spoznal na finomehaniko. Rad je pripovedoval, kako se je med vojno na sodišču v Šmarju napravil tako neprištevnega, da so ga morali Nemci sami pripeljati čisto do doma.

Nekako v sredini desetletja je oblast formirala specializirano gozdno gospodarsko podjetje v Celju, katerega enota se je ustanovila tudi v Šentjurju. Prvi vodja enote je bil Celjan Dušan

Kotnik, za njim pa Milan Dečko. Zadrugi je ostal le odkup lesa s travniškega poseka, kar pa ni bilo omembe vredno. Lesna manipulanta Žan Rečnik in Milko Podgoršek sta dočakala upokojitev kot upokojenca GG.

Predelava mleka

Območje Ponikve je bilo živinorejsko, kar je narekovalo organiziranje rednega odkupa mleka. Tega posla se je lotila zadruga.

V službo so vzeli Franja Staniča iz Celja, ki je v Cimpermanovem marofu (sedaj Korže) z nekaj lastne in nekaj dokupljene opreme pričel s predelavo mleka. Odkup mleka je opravljajal poslovodja trgovine pri postaji, Frenča, ki je z ročnim vozičkom pripeljal s Ponikve kruh in drugo robo za trgovino, je dostavljajal tudi mleko v sirarno. Iz smeri Lipoglava je mleko zbiral in vozil s konjem Albin Plahuta. Stanič je delal trapist in surovo maslo. Zorilnico sira je imel v Ošlakovem marofu.

Že v drugem letu mlečne predelave je prišlo do katastrofe. Sire je začelo napihovati in skoraj vsi hlebci so popokali. Mlekar je bil postavljen pred sodišče, a ga je le - to oprostilo. Odšel je v pokoj, ves sir pa je po sila skromni ceni dobila tovarna Zdenka iz Zagreba.

Predelavo mleka so nato preselili v bivšo Ošlakovo klet, ledenico, last Stankota Galufa. Danes je to ena od ponkovskih ruševin. Zorilnica je bila premeščena v kletne prostore kulturnega doma, kjer je poslovala vse do konca ponkovške mlekarne leta 1960. Po Staničevi upokojitvi je postal poslovodja Anton Janša iz Dobja, zadnji vodilni pa je bil Franc Čerenjak, ki je šel nato v službo v celjsko mlekarino. Ves čas je bila v mlekarini zaposlena Heda Kolar.

(se nadaljuje)

88 let g. Jožeta Ipavca

Kot Šentjurčani smo zelo ponosni na "svoje" Ipavce in njihovo zapuščino, saj nas je predvsem ta proslavila po širši okolici in se radi postavimo z njo. Vsak pomembnejši obiskovalec šentjurske občine zagotovo ne uide obveznemu ogledu Ipavčeve hiše, kjer so razstavljene takšne in drugačne stvaritve članov Ipavčeve družine. Zato se mi ne zdi čisto prav, da je ob vsem tem čaščenju, rojstni dan enega zadnjih potomcev te slavne družine, slikarja g. Jožeta Ipavca, skoraj neopazno zdrnil mimo.

Pa ne čisto. Peščica sosedov in najbližjih prijateljev se je v soboto 14. marca letos s torto in šopkom rož odpravila v Dom ostarelih Šmarje, kjer g. Ipavec od začetka letošnjega leta preživlja svoje dni. Obiska je bil zelo vesel, saj se je krog obiskovalcev, odkar ni več v Šentjurju, precej zožal. Skupaj so preživeli res prijetno popoldne, g. Ipavec je namreč pri svojih 88 letih še vedno čil možak. Kljub slabemu vidu, je njegova največja želja še vedno slikanje in resnično se veseli zaključitve del na Domu upokojencev v Šentjurju. Tako bo namreč bliže domu, prijateljem in seveda svojemu ateljeju.

Tudi uredništvo Šentjurskih novic se pridružuje iskrenim čestitkam ob njegovem prazniku!

B.G.

Začetek planinske sezone

V PD Šentjur velja mesec marec za začetek planinske sezone. V društvu trenutno pripravljajo program za celo leto, hkrati pa pobirajo članarino, ki jo lahko stari in novi člani poravnajo na Resevni, oziroma v društvenih prostorih na Ljubljanski 1, vsak četrtek med 14. in 15. uro. Kmalu naj bi bila na sporedu vsakoletna skupščina, kjer bodo društveni delavci verjetno imeli dovolj dela, kajti načrti so kar smeli. Planinci bi letos na dom na Resevni radi pripeljali telefon in vodo, želijo pa tudi električno napeljavo prestaviti pod zemljo. Z izvajalci so načeloma že dogovorjeni, za samo realizacijo pa bosta potrebna kakšna 2 milijona tolarjev. Zato vabijo vse, ki ste pripravljeni finančno ali kako drugače pomagati, da se zglasite v društvu, vaša pomoč pa bo »visela« na razglednem stolpu. Še vedno vabijo vse, ki vas zanima vodstvo izletov, da se do 27. marca prijavite na tečaj, ki ga bo finančno pokrilo društvo. Dom na Resevni bo od 1. aprila odprt vsako soboto in nedeljo od 8. do 20. ure, tako, da ni nobenih ovir več za vzpon na šentjurski »Triglav«.

L. H.

Juriš na občinsko oblast

(5. nadaljevanje)

Štirinajsti na listi je bil Miran Hernaus, ki naj bi v Demosu zastopal v Šentjurju še ne organizirane Zelene. Spominjam se ga zlasti po tem, da je na predvolilni konvenciji v gasilskem domu na Selah glasno razlagal, da mu je vseeno, kje je, v Demosu ali partiji, le da lahko dela za varstvo okolja. 9 mest je pokrila SDZ, štiri pa SKD. Kar nekaj naših kandidatov (Peter Krč iz SKD, Branko HUS iz SDZ...) je bilo pripravljenih kandidirati, če jih bomo dali na listo na nižja mesta, kjer zagotovo ne bodo izvoljeni. To seveda sploh ni bilo težko, saj smo računali, da Demos lahko dobi največ do 20% glasov, kar je pomenilo, da bodo izvoljeni največ le prva dva ali trije kandidati na listi. Prvi dve mesti smo si po bratsko razdelili s SKD.

Pa naj za zgodovino še zapišem imena štirinajsterice, po vrstnem redu, kot smo jih postavili na listo, ki se je podala v prestižni boj za 15 mest v Družbeno politični zbor Občinske skupščine.

Franc Kovač (SDZ), Anton Berglez (SKD), Franc Zabukovšek (SDZ), Marija Hladnik (SKD), Branko Hus (SDZ), Simon Zdolšek (SKD), Andrej Fidler (SDZ), Jožica Salobir (SDZ), Gregor Bezenšek (SDZ), Drago Leskovšek (SDZ), Alojz Senica (SDZ), Rihard Stopinšek (SDZ), Peter Krč (SKD) in Miran Hernaus (Zeleni).

Naj se to danes sliši še tako samovšečno, smo to vendarle bili ljudje, ki smo v Šentjurju predstavljali demokratično opcijo in odkrite nasprotnike takrat še vsemogočni oblasti, za katere se še sploh ni tako zagotovo vedelo, da jo bo prihajajoči čas izbrisal iz zgodovine.

Listo SKZ, ki je imela na prvih treh mestih predsednika Ivana Pevca, mladega Janeza Žnidarja in Jožeta Mastnaka, prav tako ni bila popolna, pa tudi po teži ne primerljiva z listami ZKS - SDP, SZDL in ZSMS. Slednje so se nam zdele sploh grozljivo močne. ZKS so vodili direktor Alposa Miran Bevc, veterinar Jože Štiglic in ekonomistka Breda Svetina. Pri SZDL je bil na prvem mestu znani šentjurski funkcionar, ki je prej in kasneje uspešno preživel vse sisteme in politične pretese in prevrate, Ludvik Mastnak, takoj za njim pa sta stala nekdanji direktor Alposa Ladislav Grdina in ravanteljica kmetijske šole Nevenka Cmok. Še najbolj

“brezzoba” se je zdela lista ZSMS, ki jo je vodil sicer znani in prodorni Ivan Jager, direktor Tola.

Programi šentjurskih strank, s katerimi smo se nadejali očarati volivce, so si bili zelo podobni. Gospodarski razvoj občine, ceste, varstvo okolja, prilizovanje kmetom in pa spremembe v občinski upravi. Vsi smo obljubljali manjšo in boljšo občinsko oblast. Bolj določene obljube in zahteve je postavila SKZ, ki pa se je omejila izrazito na kmečko problematiko ter je zajadrala že na začetku v čisto v stanovske oziroma sindikalne kmečke vode.

Demosov program, ki je bil skoraj izključno moje delo, ni bil bistveno boljši od drugih, bil pa je bolj pregleden in bolj udaren. V uvodu smo poskušali napraviti analizo vzrokov za našo družbeno in občinsko krizo, v nadaljevanju pa pokazati na možne rešitve. Tako kot vse stranke smo se trudili z lepimi besedami čimbolj prikriti vsebinsko sušo. Kljub temu smo ustvarili kar všečen tekst. Slovnično in stilno nam ga je uslužno tik pred tiskom pomagala urediti kar takratna tajnica občinskega komiteja ZKS Marjana Debenak. Objavljen je bil v marčevski številki Utripa: “... Partija, ki je med in po vojni na sebi lasten način vzela v svoje roke vso oblast, vse odločitve, je vsilila svojo komunistično ideologijo v vse pore našega življenja. Na razne načine, marsikdaj tudi z grobo prisilo, je poskušala zgraditi svojo vizijo socialistične družbe in je pri tem s preveliko lahkoto pohodila mnoge civilizacijske vrednote, svobodo, enakost, demokracijo, človekove in narodove pravice. Ločila se je od ljudi in s svojo namišljeno avtgardnostjo mislila in odločala v imenu vse bolj pasivnih množic. Postali smo družba, ki ni več sposobna odgovarjati na izzive svetovnih razvojnih tokov. Trdo smo pristali v slepem rokavu zgodovine.

Sedaj je tega dovolj! Nič več ne maramo tega našega socializma, ker je izpraznjena parola; demokracije, ki to ni; ali socialističnega samoupravljanja, ki je prikrit boljševizem.

POPRAVEK: G. Peperko je opozoril, da Blagovna ni dobila svojega odbornika, ker zbori volivcev niso uspeli določiti še enega kandidata.

(se nadaljuje)

Koncert pihalnega orkestra na Ponikvi

V soboto, 7. marca, je na Ponikvi nastopil Pihalni orkester iz Šentjurja pod vodstvom Francija Zupanca. Koncert je bil namnjen vsem ženam ob 8. marcu.

Zametek današnjega orkestra je bila Kalobška godba, ki se je leta 1934 zaslila izpod Kalobja. Delovala je do leta 1958, ko je za 10 let poniknila kdo ve kam. Na pobudo Francija Šusterja st. in Alojza Perca pa je 8. maja 1968 spet začela delovati. Takrat je 20 godbenikov, ki jih je vodil Ivan Ulaga, dobilo prve uniforme. Kasneje sta orkester vodila Vendulin

Videc in Marjan Božič. Nastopali so po vsej občini, ljudje pa so jih bili najbolj veseli vsako leto za 1. maj, ko so jim zaigrali nežno budnico. To prvomajsko tradicijo so ohranili do danes.

Pred šestimi leti, natanko na dan žena, je orkester prevzel prof. Franc Zupanc. Od takrat je orkester v nenehnem vzponu, tako po kakovosti kot po številu članov, ki jih je danes 42. Njihova skupna lastnost je, da znajo s svojim igranjem razveseljevati sebe in druge.

Ob poslušanju klasične, filmske in domače glasbe smo slišali tudi mnoge lepe misli. Na primer takšno: Saj veš, mama, da si vedno pripravljena, da prideš, če te potrebujem. Takoj. Tvoja rama je zmeraj tu, ko solze silijo v oči in ko se moram na koga nasloniti. Si nekdo, ki me sprejme takšno kot sem...

Kljub temu, da na Ponikvi nisem opazila plakatov, je bila dvorana polna. Upam, da bo to spodbudilo tudi druge kulturne ustvarjalce, da se nam bodo predstavili.

Manja Grosek

Sri Lanka - srečna dežela

(2. nadaljevanje)

V Polonnaruwo smo prišli zgodaj popoldne. Zadnji del poti do znamenitih ostankov njihove prestolnice iz 11. do 13. stoletja nas je vodil po nasipu velike vodne akumulacije, ki jo domačini imenujejo kar morje. Voda je bila seveda namenjena predvsem nekdanji prestolnici, pa tudi namakanju vsega območja okrog prestolnice. Zanimivo je, da je pregrada kljub častiljivi starosti še povsem trdna in še vedno deluje tudi podzemni vodovodni kanali do ostankov kraljeve palače, ki je stala približno 1 km daleč od pregrade.

Zgodovinski kompleks Polonnaruwe obsega okrog 8 km² in še ni dokončno raziskan. Odkrili so ga angleški arheologi in ga tudi začeli "trgati" iz džungle, ki je v 13. stoletju zapuščeno singalsko prestolnico povsem zadušila. Večji del kompleksa je še neraziskan in je danes pod varstvom Unesca.

O sami zgodovini Polonnaruwe ne bom izgubljal preveč besed, saj za našo kulturo ni posebno zanimiva, je pa sestavljena iz mnogih zanimivih dokumentiranih pričevanj in pripovedk iz ljudskega izročila. Nekaj o zgodovini Sri Lanke pa je na tem mestu le treba povedati.

Zgodovina Sri lanke se pravzaprav prične s prihodom nekega severnoindijskega singalskega princa v 5. stoletju pred našim štetjem. S svojimi 700 bojevniki je iztrebil ali asimiliral avtohtone prebivalce, njegovi nasledniki pa so vladali otoku do leta 1815, ko so Angleži umorili njihovega zadnjega kralja. V 3. stoletju je prijateljski kralj Asoka prinesel iz Indije budistično idejo, ki je kmalu postala prevladujoča državna vera. V Šri Lanki je danes okrog 70% prebivalcev budistične vere, okrog 20% je hindujcev in 10% kristjanov. Tem prvim kolonizatorjem Sri Lanke so sledili novi valovi zavojevalcev iz Indije, ki so počasi potiskali Singalce proti jugu. Tako se le ti pod pritiskom bojevitega plemena Čola v 11. stoletju zapustili svojo tisočletno prestolnico v Anuradhapuri

Neokrnjena romantika srečne dežele

in zgradili novo v Polonnaruwi, v 13. stoletju so zapustili tudi to in se znova selili dobrih sto kilometrov južneje v Kandy, kjer je bilo njihove dinastije konec leta 1815. Do leta 1948 je bil Ceylon britanska kolonija, leta 1972 pa so ga preimenovali v Sri Lanko - srečno deželo. Novejšo zgodovino je zaznamovala družina

Bandaranaike, od prvega predsednika, ki je bil velik Titov prijatelj, do današnjih dni, ko vso politično sceno obvladujejo njegovi potomci in sorodniki. Njegova vdova Siramavo Bandaranaike je postala najprej predsednica države, danes je predsednica vlade. Njena hči je predsednica države, dva sinova pa sta voditelja dveh vodilnih strank, ene vladne in druge opozicijske. Skratka, nekoliko čudna demokracija. Povsod po otoku, podobno kot je bilo in je še danes pri nas, stojijo mogočni spomeniki prvemu predsedniku države.

Ribiška vas

Titova karizma je v Sri Lanki še vedno živa, kljub temu, da je dežela že pred časom odločno skrenila s socialistične poti. Tudi mlajši prebivalci ga zelo dobro poznajo. V bližini Polonnaruwe stoji tudi velik železen most - Titovo darilo prijateljski državi, v znamenitem botaničnem vrtu v Kandyu v aleji državnikov pa rase tudi njegovo drevo, ki ga je posadil leta 1959. Po zagotavljanju našega vodiča, naj bi bilo v Sri Lanki splošno znano, da je bil Tito tudi ljubimec Siramavo Bandaranaike. Zanimiva je zgodba, ki nam jo je povedal naš vodič Lasly: ko se je Tito z vsem svojim spremstvom peljal od Colomba do Kandyja, se je zgodilo, da je na enem od železniških prehodov prišlo skoraj do srečanja njegove kolone z vlakom. Počakati je moral seveda vlak, posledično pa je kljub temu nastala velika afera, saj je bilo nezaslišano, da se jim je lahko pripetila takšna nemarnost.

Lasly, ki je bil sicer zgodovinsko zelo dobro izobražen in je vedel za vsakega princa čudnega imena, ki je pred tisočletji ali stoletji zgradil ta ali oni tempelj oziroma to ali ono vodno pregrado, sedanosti ali neposredne preteklosti očitno ni poznal tako dobro. Mnoge njegove informacije so bile zato dokaj približne in pomanjkljive. Tako tudi nisem uspel izvedeti, kdaj se je Sri Lanka pravzaprav odpovedala socializmu, na kakšen način je to storila, če sploh je prišlo do nekakšnega preobrata. Na eni strani obvezno brezplačno osnovno šolstvo, številne prav tako brezplačne zdravstvene ambulante, na drugi strani pa drage zasebne šole, klinike in na široko odprta vrata svetovnim multinacionalkam - to mi ni šlo ravno nabolj skupaj. Raven storitev v državnih šolah in v državnem zdravstvu naj bi sicer bila na zelo nizki stopnji, a kljub temu je to nenavadno za državo, v kateri menda večina prebivalstva sploh ne plačuje nobenih davkov.

(se nadaljuje)

Nogometaši Šentjurja dobro pripravljani

V marcu se začenjajo športna tekmovanja na prostem. Nogometaši Šentjurja so prejšnjo nedeljo začeli z nadaljevanjem svoje tretje sezone v 2. SNL. Po prvem delu prvenstva so se nahajali na zadovoljivem 6. mestu na lestvici, kjer bi radi tudi ostali. Kot je znano, sta klub zapustila Šoštar in Kačičnik, prišlo pa je tudi nekaj okrepitev. Najbolj zveneča okrepitev naj bi bil Tomo Druškovič, ki je nazadnje nastopal v 1. ligi pri Korotanu. Ta 32-letni nogometaš prihaja iz Vranskega in je nekoč bil najboljši strelec 2. lige. NK Šentjur so okrepili še trije mladi igralci: Hernavs, Šmid in Kos, kar dokazuje usmeritev k delu z mladimi. Trener moštva Janko Benčina pripravljalo obdobje ocenjuje takole: »Priprave smo v celoti realizirali. Na roke nam je šlo tudi vreme, tako, da smo vse opravili kar doma. Sama ekipa ni imela večjih težav, saj razen Ribiča in Romiha ni bilo poškodovanih igralcev. Odigrali smo 10 pripravljalnih tekem. Imamo 4 zmage, 4 poraze ter 2 remija, s čemer smo lahko kar zadovoljni. Vsako tekmo v prvenstvu bomo odigrali s polno močjo in mislim, da smo dobro pripravljani.«

Zadnje besede Benčine so se uresničile že takoj v nadaljevanju prvenstva. Šentjur je v prvi spomladanski tekmi gostoval v Mariboru, pri ekipi Železničarja in iztržil remi brez zadetkov. To je seveda za uvod lep rezultat, kajti Železničar celo cilja na

uvrstitev v 1. ligo in Šentjurčani so jih prav gotovo presenetili. To soboto je lahko šentjurski nogometni živelj videl prvo letošnjo uradno domačo tekmo proti Črnučam. Nogometaši sedaj odhajajo na gostovanje k Elanu v Novo mesto, naslednji domači tekmi pa bosta ob sobotah, 4. in 18. aprila, ko v Šentjur prihajata ekipi Domžal in Drave.

Čas pa bi že bil, da bi na tekme v Športnem parku končno prišlo več gledalcev. Trener Benčina: »Vidi se, da v kraju ni prave nogometne tradicije. Vsi bi radi videli le uspehe, a se teh na tako enostaven način ne da dosegati. Za sam Šentjur je druga liga čisto dovolj. Prav je, da so gledalci kritični, vendar včasih vendarle pretiravajo. V klubu vsekoli trdo delamo in se tudi ne »kopamo« v denarju, kot mislijo mnogi. Morali bi se zavedati, da ni lahko voditi kluba, ne pa da kritizirajo ljudi, ki v nogomet vlagajo svoj čas, trud in nenazadnje zaslužek. Najbolj pomembno je, da so mladi angažirani in da svoj čas namesto na ulici preživijo na igrišču. Na klub bi morali gledati kot na društvo, ki vsak dan poskrbi za več kot 100 ljudi, kar je vsekakor za kraj kot je Šentjur najpomembnejše. Upam, da se bo miselnost ljudi čez leta, ko bo tradicija veliko večja, le spremenila.«

L. H.

Košarkarice v boj za prvo ligo !

Kadetinjke ŽKK Pletivat so konec februarja zaključile z letošnjo sezono. Na zadnji odločilni tekmi v Sežani so sicer izgubile za 8 točk, toda v Šentjur so se kljub vsemu vrnila zadovoljne. Ekipa s Krasa je namreč letos nastopala z večino igralok, ki naslednjo sezono nimajo več pravice nastopa v kadetski konkurenci, tako, da se je Sežana odpovedala igranju v kvalifikacijah. Odločitev še sicer ni uradno overjena na KZS, a naj bi kmalu bila, tako naj bi Šentjurčanke jeseni igrale kvalifikacije za 1. kadetsko SKL z ekipo Postojne. To je res izvršten dosežek ekipe, ki je bila v letošnji sezoni v svoji ligi daleč najmlajša. Dekleta so si res zaslužila ta uspeh. Trener Bojan Mackošek pa sezono ocenjuje takole: »Dosegli smo res izvršten dosežek. Sam sem ekipo prevzel 14 dni pred začetkom prvenstva in moram reči, da so dekleta celo leto trdo delala, kar se nam je sedaj vrnilo. Ekipa je bila na začetku izvrstno kondicijsko pripravljena, na koncu pa so ji vendarle morda nekoliko pošle moči, a se je klub vsemu vse izteklo dobro. Na žalost pa za vadbo nimamo pravih pogojev in upam, da bo naš uspeh prebudil ljudi, ki režejo športno - finančno pogačo in da bomo dobili kaj več pomoči kot doslej.«

Košarkarice kljub koncu sezone še vedno trenirajo dvakrat tedensko, treningi pa so namenjeni predvsem sprostitvi po težki sezoni in da dekleta ne izgubijo stika z žogo. Misli trenerja so seveda usmerjene že na jesen, ko naj bi bili torej kvalifikacijski srečanja s Postojno. »Sedaj treniramo bolj rekreativno, že kmalu poletni pa bomo začeli aktivneje. Verjetno bomo odšli tudi na priprave, glavni cilj pa je ekipo dobro fizično pripraviti. Moštvo bo ostalo skoraj nespremenjeno, tako, da z uigranostjo ne bi smelo biti težav. Želim več pozornosti posvetiti con, kajti takšna igra je bila naša letošnja šibka točka. Sicer pa se Postojne ne bojimo in mislim, da bomo prihodnjo sezono prvo šentjursko prvotigaško moštvo.«

Tako, ženska košarkarska sezona je za letos končana. Upati je, da se bodo vse napovedi izpolnile, že sedaj pa lahko ocenimo, da edini ženski košarkarski klub v občini dela dobro. Verjamemo tudi, da se bo zanimanje za žensko košarko povečalo in da bo klub imel boljše pogoje za delo. Omenimo še slogan, ki promovira košarko v Sloveniji: »Rad imam ženske in to igro - košarko!« Zakaj ne bi to veljalo tudi v Šentjurju ?

L. H.

ZADNJA VEST

Šentjur : Črnuče 1 : 0 (Valek)

Tiskovna konferenca NK Šentjur

Novi predsednik NK Šentjur Rado Marot je očitno svoje delo zastavil bolj "priljudno": menda se je v zgodovini NK Šentjur zgodilo prvič, da so sklicali tiskovno konferenco in pokazali resen namen, da svoje delo celoviteje predstavijo tudi domači javnosti.

Po besedah predsednika Marota, lahko v klubu dosežejo stabilizacijo le, če si bodo postavili cilje, ki bodo v skladu z ekonomskimi možnostmi kraja. Trudili se bodo odpreti klub navzven, v širše okolje, s propagandnimi aktivnostmi privabiti gledalce in tudi poskrbeti za pozitivno razpoznavno klubsko kulturo. Težišče delovanja kluba bodo prenesli na mlajše selekcije, kar tudi v perspektivi zagotavlja vzgojo domačih vrhunskih igralcev in občutek pripadnosti kraju.

Generalnega sponzorja doslej niso uspeli najti, zato bo klub še naprej nosil ime kraja. Sponzorji za mlajše selkcije so Modea za mljše dečke (700 000 SIT), Elba za starejše dečke (900 000 SIT), Jurmes za kadete (950 000 SIT) in Triglav za mladince (1 milijon SIT). Alpos bo za reklamna sporočila prispeval 1,5 milijona SIT.

F.K.

Mladi v šahu med najboljšimi v državi

ŠD LIPA Šentjur beleži novo zmagoslavje, tokrat ob državnem prvenstvu v šahu za mladino od 10 do 16 let. Zmagoslavje je dvojno: organizacijsko in tekmovalno, saj je bilo ŠD LIPA tudi glavni organizator tekmovanja. Tekmovanje se je odvijalo v prostoru Steklarske šole Rogaška slatina in sama izvedba je bila brez napak in resnejših pritožb oziroma pripomb. Sodelovalo je 98 udeležencev v 8 kategorijah. Po splošnih ocenah je prvenstvo precej prispevalo k nadaljnjemu razvoju šaha med mladino. Tekmovanje je namreč zaključek raznih srečanj s skrajšanim tempom igranja (2 x 15 min na igralca) na različnih ravneh. Prvenstvo je pravi odraz moči med mladimi šahisti, saj je tu dovolj časa za razmišljanje - tudi do 5 ur na partijo, in s tem tudi edini pravi način za izbor tistih, ki bodo Slovenijo zastopali na evropskem in svetovnem prvenstvu.

Nastopilo je 6 članov in članic ŠD Lipa: državna prvaka osnovnih šol Andreja Jernej in Rok Hrčica, ter (po uspehih na različnih tekmovanjih) Grega Srdič, Klemen Četina, Urška Srdič in Simon Jernej. Rezultati so bili odlični! Četina je bil drugi med dečki do 12 let, Hrčica drugi med dečki do 10 let in tako sta se oba plasirala na evropsko prvenstvo. Andreja Jernej je bila tretja med dekleti do 10 let in Urška Srdič tretja med dekleti do 16 let - obe pa imata še možnosti za nastop na evropskem prvenstvu. Uvrstitev ostalih dveh je bila slabša: Grega Srdič je bil na koncu deveti, Simon Jernej pa dvajseti. Glede na dosežene rezultate sodi ŠD LIPA Šentjur med društva z najboljšimi mladimi šahisti v državi! Najzaslužnejši tako za organizacijske kot tudi tekmovalne uspehe mladih v društvu je brez dvoma M. Drobne.

Franc Gazvoda

Jazbinšek, Biščan, Gazvoda!!!

Februarskega turnirja za hitropoteznega prvaka ŠD LIPA Šentjur se je udeležilo 12 šahistov. Med njimi so bili vsi najboljši, razen Kolmana. Spet je bila velika izenačenost najboljših. Zmagal je Jazbinšek z 9,5 točke pred Biščanom (9), Gazvodo (8,5), Drobnetom (8), Plahuto (6,5), Potočnikom (6) itd. V skupnem vrstnem redu vodi Jazbinšek (14) pred Gazvodo (12,5), Biščanom (12), Plahuto (10), Drobnetom (8), Pišekom (7,5) itd.

F.G.

Vendarle obstanek košarkarjev

Košarkarji Kemoplasta so v sredo, 11.marca, vendarle srečno in uspešno zaključili letošnje tekmovanje v I.B SKL. Sezona je bila sicer letos krajša kot v preteklosti, a je prav gotovo pobrala mnogo živcev tako članom kluba kot tudi vsem šentjurskim ljubiteljem košarke.

Poglejmo še zadnje tekme, ki so Kemoplastu prinesle obstanek v ligi. Najprej so igrali lokalni derbi v Slovenskih Konjicah s Cometom, kjer smo videli solidno predstavo, a kljub vsemu poraz, ki pa še ni pomenil nič odločilnega. Teden dni kasneje je v Šentjurju gostovala Radovljica in prišlo je spet do neugodnega poraza. Kemoplast pa je imel še vedno vse ključne do obstanka v svojih rokah, vendar je bilo pred odločilnim srečanjem z Litijo čutiti veliko psihično napetost. Na tekmi z Zasavci so tudi šentjurski gledalci pokazali, da jim ni vseeno za usodo kluba in so se zbrali v največjem številu letos. Kemoplast je krenil na začetku dobro, a so gostje prevzeli pobudo in vodili večji del 1. polčasa. Ob odmoru je bil znan tudi rezultat neposrednega tekmeca za obstanek Ježice, ki je v »čudni« tekmi na gostovanju ugnala Radovljico. To bi pomenilo, da bi Kemoplast v primeru poraza z Litijo najverjetneje izpadel. Vendarle pa so Šentjurčani 2. polčas odigrali dobro in predvsem po zaslugi Čopa in Sušina na koncu zanesljivo zmagali, a pravega veselja ni bilo, saj so morali gostovati še pri Ježici in v najslabšem primeru izgubiti za manj kot 14 točk.

Odločilna tekma v Ljubljani z Ježico si zasluži svoj odstavek. Šentjurčani so šli v srečanje maksimalno odločeni, da rešijo vse dvome o obstanku. Na tribunah dvorane v Savljah je bilo tudi kakšnih 20 šentjurskih navijačev, ki so glasno vzpodbujali svoje košarkarje v sicer zaspani Ljubljani. Kemoplast je začel dobro in povedel 11 : 2, vendar so se »žabarji« pobrali in kmalu oni narekovali tempo. Ob polčasu so vodili za 9 točk, na začetku 2. dela pa kmalu za 13 in na tribunah smo že trepetali za obstanek. Takrat pa je na sceno stopil David Čop, ki je zadel dve zaporedni trojki in dosegel še nekaj pomembnih košev, Kemoplast pa je napravil delni rezultat 12 : 0 in Šentjurčani so lahko odigrali mirno končnico, v kateri so celo zabeležili šesto letošnjo zmago, z rezultatom 75 : 71 in

tako zaključili tekmovanje na 10.mestu v ligi, oziroma 22. v državi. Pomembna zmaga je seveda imela tudi »3.polčas«, nekje na obronkih barja, kjer je bilo zelo veselo, končalo pa se je s torto, na račun rojstnega dne trenerja Pučka in seveda obstanka. Šentjurska ekspedicija je domov prispela v mladem četrtekovem jutru, kjer sicer niso čakali navijači s transparenti, a je zadovoljstvo bilo kljub vsemu veliko.

Sezona je torej srečno končana, sedaj pa sledi kar dolg odmor. V klubu bodo morali verjetno poiskati vse vzroke za letošnje težave in v naslednjo sezono kreniti z njihovo odpravo. Upajmo, da se bo Kemoplast kot v preteklosti, po slabi sezoni zopet pobral in morda lahko v prihodnje pričakujemo prijetnejše »plovbe« po drugoligaških morjih.

L.H.

Mladinci - ekipni državni prvaki

Nataša Oset - državna prvakinja

Na državnem prvenstvu v krosu, ki je bilo v soboto, 7. marca v Murški Soboti, je Klemen Lavrenčak v teku na 4 km osvojil med mlajšimi mladinci bronasto kolajno, skupaj z Zupančičem (6. mesto) in Novakom (24. mesto) pa so postali ekipni državni prvaki za leto 1998.

Med mlajšimi mladinkami je Nataša Oset zmagala z veliko prednostjo, skupaj z Mojco Stropnik (9. mesto) pa sta osvojili ekipno drugo mesto.

V. Artnak

NAGRADNA KRIŽANKA

AVTO ŠKORJANEC

Šentjur, tel.: 741-008

 GESLO	MESTO V MAROKU (IZ ČRKA: DIAISA)	OKRAJŠAVA ZA ELEMENT	DRŽAVA V JUŽNI AMERIKI	KEMLJSKI ZNAK ZA VODIK	RIMSKO CESARSTVO	PRIJETNA DIŠAVA	AVTOR: FRANC PEŠEC									
	UREDNIK ŠENTJURSKIH NOVIC						KOVINSKO TEKSTILNA INDUSTRIJA									
	HIDRO-ELEKTR. NA DRAVI			ANSAMBEL S PONIKVE												
				PESEM HVALNICA												
REKA		ZVOČNO ONESNAŽENJE														
ALENKA DOVŽAN		KOŠARKAR														
		ŠPORTNIK														
SVETOVNO ZNANI SLAPOVI							NABREŽJE									
KABELSKA TELEVIZIJA				ITALIJA		2.ČRKA SLOV. ABECEDE										
				ŠENTJURSKI GLASBENIK (FENDRE)		LETALO										
ŠENTJURSKÉ NOVICE	VEŽA	PREVOZNO SREDSTVO	GLASBENI ELEMENT	Z NJIMI VIDIMO	POZDRAV ANGLEŠKO	KRAJ OB HRVAŠKO JUG. MEJI	HRVAŠKI POLITIK	SRBSKO MOŠKO IME	KEMLJSKI ZNAK ZA KALJU	IZDELOVALEC LADJ						
										DATUM ANGLEŠKO						
GESLO									DEL POSTELJ-NINE					BENETKE		
														NEKDANJA ŽELEZN. ORGANIZ.		
TOVORNI AVTOMOBIL									ENOTA ZA MOČ GRŠKA ČRKA				NAŠ AVTO IMA BREZHIBEN ...?			
MATERIAL ZA LAKIRANJE (MNOŽINA)					OKREGATI								ŠENTJURSKI PODŽUPAN			ŠENTJURSKÉ NOVICE V VSAKO HIŠO
SPIS				MATEMAT. NEZNANKA				POGLAVAR DRUŽINE				ŽIDOVSKO MOŠKO IME				

Nagrade za križanko podeljuje Stella, tel. 0608 82 180. Zdenka Trkmič bo lahko izkoristila 10 odstotni popust pri nabavi sesalnika, 5 % popusta bo dobil Andrej Budna z Brda. Globinsko čiščenje pa si bodo pri Stelli lahko naročili: Ludvik Vovk s Planine; Jože Frank iz Dramelj, Jernej Leskovar iz Šentjurja, Nežika Antlej iz Šentjurja, Slavica Plahuta iz Štor, Jernej Špes iz Vrbnega, Tilka Jožič iz Šentjurja, Siman Sebič iz Šentjurja, Janez Kranjc iz Šentjurja, Milena Potencin iz Šentjurja, Siter Pavla iz Dramelj, Mojca Pleterski iz Gorice, Kovačič Magdalena iz Šentjurja, Zdenka Petauer iz Kranjč, Vida Pilinger iz Laz in Majda Pešec iz Šentjurja.

Športni oddelek na OŠ F. Malgaja

Na OŠ F. Malgaja imamo v šolskem letu 1997/98 razred, ki mu lahko rečemo tudi športni oddelek. To je 5. c razred, ki je nastal iz izbranih učencev in učenk četrtilih razredov. Podedben razred smo

imeli tudi že pred štirimi leti, ker pa so ti učenci končali osnovno šolo, smo se odločili, da z delom začnemo znova. Z znanjem in izkušnjami, ki smo si jih pridobili, lažje nadaljujemo z delom.

Razred smo sestavili na osnovi testiranj motoričnih sposobnosti otrok. V širši izbor je prišlo 30 otrok. Z sodelovanjem razrednikov, šolske svetovalne službe in vodstvom šole smo opravili razgovore s starši in otroki in si pridobili njihova soglasja. Poskušali smo zajeti tudi šolski okoliš OŠ Hruševca, izbrali smo 4 kandidate, a do sodelovanja žal ni prišlo. tako je končno prišlo v športni razred 13 dečkov in 12 deklic in smo sestavili oddelek tipa A, kar pomeni vsestranski športni program.

Poleg rednih učnih obveznosti imajo otroci v športnem odelku še dodatno dve oziroma tri ure športne vzgoje, 6 ur učenja plavanja letno, eno uro interesne športne dejavnosti tedensko in tečaje tenisa, drsanja, plesa..., smučanje, taborjenje, planinarjenje.

Odelek financirajo šola, starši, sponzorji in Občina.

Razrednik športnega oddelka: V. Artnak

Nogometašev pa ni bilo

Na promocijski svečani razglasitvi najboljših šentjurskih športnikov ni bilo nikogar iz NK Šentjur, niti v avditoriju in še manj na sceni. V klubu, ki na leto porabi več denarja kot ves drugi šentjurski šport skupaj, pač dobro vedo dvoje: prvič, da je čas denar, in drugič, da med svojimi zvezdniki nimajo nobenega Šentjurčana.

Tudi Športne zveze ni bilo

To pa je že bolj zapleten primer! Vzrok je znan: glavna arbitra te športne združbe gospoda Štiglic in Leskovšek sta menda tako alergična na Šentjurske novice, da je obstajala velika možnost nastanka smrtonosnega anafilaktičnega šoka in bi bila na svečani razglasitvi potrebna prisotnost urgentnega reševalnega vozila, kar pa bi prireditev podražilo do nesprejemljivosti.

Bomo spremenili grb?

Po aferi s podgano v Marijinem naročju so se zganili tudi naši inovatorji: pod nujno hočejo spremeniti šentjurski grb. Nakazane so rešitve v tri smeri: krščanski demokrati bi pristali na morebitno zamenjavo zmaja z nekoliko bolj poznano

podgano, sv. Juriju pa bi dali v roko namesto krvave sulice škatlo bolj humanega strupa. V kmečki stranki se zaradi krize v živinoreji bolj nagibajo k zamenjavi konj - podgana, pri čemer jih začuda podpirajo tudi Janševi socialdemokrati. S to rešitvijo soglašata tudi Združena lista in LDS, le da bi naj sv. Jurija zamenjal Jurij Malovrhški.

Smetiščarji...

Če bo šlo tako naprej, bomo v Šentjurju kmalu imeli svojo deponijo. Kup pri Emu spodbudno raste, zamenjati je potrebno le še tablo, ki prepoveduje odlaganje smeti ter odpovedati celjskim komunalcem pogodbo. Do takrat, ko bodo deponijo opazili naši inšpektorji, bo že tako udomačena, kot je ograja okrog nogometnega igrišča.

Kakor kdo

Ker so se Slivničani lotili svoje kableske televizije kar brez svojega predsednika Leskovška, je bil ta seveda silno užaljen. V Šentjurju je bilo drugače: silno užaljeni so bili občani, ker so jim njihovi krajevni in občinski funkcionarji uredili CATV kar sami - na njihove stroške in za 50% višjo ceno kot drugod.

Zakaj ima kovač klešče

Včasih so si naši ljubljani voditelji ob slovesnem polaganju temeljnih kamnov morali zavihati rokave, zmešati nekaj betona in z njim tudi koristno za večno v temelje arhivirati svojo pomembnost. Župan Malovrh je na Prevorju ta mukotrpnost postopek, ki ga je tudi že patentiral, inovativno olajšal: futrolo z vsemi zgodovinskimi podatki in tolarji, je namesto v betonsko jamo položil kar v roke slivniškega ravanatelja Mestiniška.

Roka ne naredi otroka...

Ob pričetku gradnje prevorske šole, kjer bo 20 otrok imelo na razpolago 6 razredov, je župan ob koncu slovesnosti Prevorjanom položil na srce: mi smo svoje naredili, vprašanje polne šole pa je v vaših rokah. Če so ga Prevorjani vzeli zares, bo šola kmalu povsem prazna.

Kdo kasira?

Pred nedeljsko mašo policijska kontrola na Dobju tako pridno "molze" vernike, da so le ti posumili, da hoče država ekonomsko uničiti dobovsko faro - ali pa ima participacijski dogovor z g. Zdojškom.

OPTIKA GLEŠČIČ s.p.

BORIS GLEŠČIČ
Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b
Tel.: 0609/623 028

POSLUJEMO

VSAK DAN OD 9. DO 12 IN OD 13. DO 16. URE,
SOBOTA OD 8. DO 12. URE.

NUDIMO VAM:

-STROKOVNO RAČUNALNIŠKO KONTROLO VIDA
-RAČUNALNIŠKO IZBIRO NAJLAŽJIH IN NAJBOLJŠIH VRST
STEKEL

-očesna ambulanta**OČALA VSEH VRST:**

-FOTOSENZIBILNA
-BIFOKALNA
-MULTIFOKALNA (Z GARANCIJO)
-STANJŠANA
-PLASTIČNA
-SONČNA OČALA RAYBAN

-NAJBOLJŠE KONTAKTNE LEČE, MEHKE IN POLTRDE,
PROIZVAJALCA BAUCH & LOMB

CARL ZEISS, ESSLOR

-VSE DIOPTRIJSKE PODATKE VODIMO RAČUNALNIŠKO

Plačilo možno
na več čekov

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa

**VESELE IN BLAGOSLOVLJENE
VELIKONOČNE PRAZNIKE**

OB PRIHODU ZAJČKA IN PISANIH PIRHOV
SMO ZA VAS PRIPRAVILI POSEBNO PONUDBO.

- OTROŠKE KAVBOJKE od 2.100,00 SIT dalje
- MOŠKE KAVBOJKE že za 2.800,00 SIT
- OTROŠKE TRENERKE od 1.600,00 SIT dalje
- TRENERKE ZA ODRASLE od 2.450,00 SIT dalje
- OTROŠKE SRAJCE - VISKOZA - KRATEK ROKAV samo 570,00 SIT
- MOŠKE SRAJCE KRATEK ROKAV za samo 650,00 SIT

ŠE VEDNO NA ZALOGI
NAJUGODNEJŠE CENE
SPODNJEGA PERILA

delovni čas:

delavnik od 8^h do 18^h
sobota od 8^h do 12^h

**pridite v trgovino Rosana
prepričajte se sami**